

Четвер 8 лютого 2018 року
№10 (16 405) Ціна 5 грн

WWW.VOLYN.COM.UA

ВОЛИНЬ

НОВА

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

■ О часи! О звичаї!

ПОЛІЦІЯ ПОВЕРНУЛА ВЕТЕРАНУ ВКРАДЕНИЙ ПІДЖАК ІЗ БОЙОВИМИ НАГОРОДАМИ

Подробиці резонансного злочину

Справою честі, насамперед громадянським обов'язком, а вже потім — професійним, було для начальника Локачинського відділення поліції Володимира Веремчука знайти викрадача фронтових відзнак учасника Великої Вітчизняної війни Михайла Артем'єва. На слід злодія вийшли швидко, а от для того, щоб розшукати медалі, ордени та піджак ветерана, знадобився майже місяць

Володимир Веремчук: «Дай Боже вам у цій маринарці ще не один День Перемоги зустріти!»

Закінчення на с. 9 »

■ Незагоєна рана

«Як я, мамо,
виросту,
то спечу вам
велику хлібину...»

Західна Україна у 1946—1947 роках надала допомогу не менш як 6 мільйонам голодуючих

с. 8-9 »

РЕКЛАМА

ЦЕНТР ВІДНОВЛЕННЯ ЗОРУ®
АНАТОЛІЯ СОВВИ

ДІАГНОСТИКА ЗОРУ
У ВАШОМУ МІСТІ

Керівник -
Анатолій СОВВА

Прийом за попереднім записом:

09.02 - ВОЛОДИМІР-ВОЛИНСЬКИЙ - (0332) 72-08-58, (095) 931-74-74
19.02 - КАМІНЬ-КАШИРСЬКИЙ - (0332) 72-08-58, (095) 931-74-74

м. ЛУЦЬК, проспект Волі, 52
(0332) 72-08-58, (095) 931-74-74, (067) 189-00-62

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ
ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

■ Фотофакт

З БАТЬКІВЩИНИ-
МАТЕРІ ЗРІЖУТЬ
РАДЯНСЬКИЙ ГЕРБ

Сам пам'ятник у Києві (на світлині) демонтовувати не будуть

Про це заявив директор Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ячеславович. «Його потрібно зрізати або накрити», — сказав він про герб.

РЕКЛАМА

Якісні
ВІКНА
ВОРОТА
Надійні
ДВЕРІ

zws.navolyni.com

Ролети
Маркізи
Автоматика

Центр якісних технологій

ЗахідВікнаСервіс

м. Луцьк, просп. Соборності, 26, тел.: 28-55-93, (095) 630-03-35, (068) 998-81-40
м. Луцьк, вул. Теремівська, 57, т.ф.: 71-70-54, (067) 334-76-67, (099) 233-10-66

Збільшувальні
окуляри-лупа на
160%

599 грн

299 грн

Часто в житті бувають ситуації, коли нам потрібно розглянути дуже маленькі деталі або предмети: дрібний шрифт на документах, чеках або марках, дрібні деталі або пристрій мікросхеми в електронних приладах, стіблі на вишивці, нитки на канві, вузли в в'язанні і т.д.

Зазвичай в таких випадках ми вдаємося до допомоги лупи. Хоча якщо потрібно працювати з дрібними деталями, це не дуже зручно, тому що не дає можливість працювати відразу двома руками. Адже в одній руці потрібно тримати лупу. В такому випадку краще використовувати окуляри "BIG VISION". Вони візуально збільшують предмети на 160 відсотків. До того ж обидві ваші руки будуть вільні.

Окуляри виготовлені зі спеціального прозорого пластика. Тому навіть якщо від випадково упустите, вони залишаться цілими. Якість видимості в них відмінна. Всі деталі чіткі і ясні. Вам не доведеться більше напружувати зір.

Дизайн окулярів "BIG VISION" універсальний - він підходить як для чоловіків, так і для жінок. Конструкція дозволяє одягати їх і самостійно, і поверх ваших окулярів для зору.

Окуляри не вимагають ніякого особливого догляду. При забрудненні їх можна протерти м'якою тканиною або обполонити водою.

(097) 683-84-57, (050) 303-75-07, (063) 691-57-45

Телефонуйте від 9:00 до 18:00

Акція діє до 08.03.2018 р. Доставка «Укрпоштою» (4-10 днів) та «Новою Поштою» (2-4 дні). Оплата під час отримання. Вартість доставки 35 грн за тарифами служб доставки. Обмін / повернення коштів протягом 14 днів з дня отримання.

■ Видатні краяни

фото з архіву Михайла СОРОКИ.
Як Юрій Чебан здобув золото Олімпіади-2012, Михайло Михайлівич бачив не по телевізору, а на власні очі.

**Волинянин
Михайло Сорока
не дозволив
Януковичу
стати Президентом
у 2004 році**

Започаткував і 18 літ очолював газету «Урядовий кур'єр» — «пережив 17 керівників уряду», записав сотні інтерв'ю із першими особами і найвпливовішими людьми нашої країни і світу, побував на 9 Олімпіадах і в понад 70 державах, видав 29 книг — ось—ось вийде 30-а... Титулів, посад, нагород заслуженого журналіста України, голови правління Київської організації Національної спілки журналістів України Михайла Сороки не перелічити. Але найголовніші з них — син України, киянин із волинською душою. Адже і в свої 70 уродженець села Романів Луцького району не забуває, «з якого вийшов роду і народу»

Закінчення на с. 10 »

Цифри Факти

● Понад 37 тисяч гривень відсудила у рівненського ресторана Jazz&Blues Наталія Гузєєва — авторка мультфільму «Капітошка». Салат із такою назвою торік пропонували у дитячому меню закладу, тож письменниця вирішила захистити своє авторське право, яке зареєструвала ще понад 10 літ тому. Адже дати таку назву страві могли тільки з її дозволу. Сплатити компенсацію авторці має орендар ресторану Сергій Шлес. У меню закладу є також салати «Вінні Пух» та «Чебурашка».

● 37 лютого у всіх луцьких школах запроваджено карантин у зв'язку зі значним збільшенням кількості учнів, хворих на грип або гостру респіраторну вірусну інфекцію. Навчальний процес припиняють до 10 лютого. «Ми вважаємо, що затягувати недоцільно. Потрібно дати можливість дітям пролікатися вдома, аби уникнути поширення недуги та ускладнень», — наголосила керівник управління освіти міської ради Зіновія Лещенко.

● Лише 9 випадків незаконного видобутку бурштину та 10 випадків незаконного його зберігання зафіксувала поліція Волині за рік. Було вилучено понад півтори тонни каміння та обладнання для його обробітку. Перший заступник прокурора області Віктор Швидкий заявив, що завдяки вжитим заходам на території області не допущено масового видобутку янтарю.

● 394 пари скористалися послугою реєстрації шлюбу за добу, яка наразі доступна у Луцьку, Ковелі та Нововолинську. Волиняні укладали шлюб з громадянами України, іноземцями з країн СНД, Польщею, Німеччини, Туреччини, оформлено також одне одруження із громадянином Республіки Гана. Загалом у 2017 році зареєстрували 6149 актів про укладення шлюбу, 521 акт — про розірвання (це число не враховує розірвання шлюбу за рішеннями судів).

● 10 осіб захворіли на кір в області за останній тиждень. Епідеміологи повідомляють, що 9 із них — діти. Наїбільше випадків зафіксували у Турийському районі — 7, по одному — в Ківерцівському, Ковельському районах та місті Ковель. З початку 2018 року на Волині зареєстрували 19 випадків кору, причому 70% хворих — не щеплені.

■ Конфліктна ситуація

ЗА БІЙКУ З ОДНОКЛАСНИКОМ ВІДРАХУЮТЬ ЗІ ШКОЛИ?

Фото із сайту Crisiscenter74.ru.

Жертвами підліткової жорстокості стають сотні дітей. Проте, коли у конфлікти втручаються дорослі, ситуації часто тільки погіршуються. Так сталося на Рівненщині

Левко ЗАБРІДНИЙ

Кожен з них може одного дня опинитися на її місці.

УЗОШ № 6 Здолбунова та рівненській спеціалізованій школі «Центр надії» батьки та школярі вимагають відрахувати з навчальних закладів двох учнів, яких звинувачують у насильстві. Здолбунівський конфлікт набув широкого розголосу, коли історія потрапила на телебачення. П'ятикласник побився з однолітками за викинуту до смітника його куртку. Бійка виникла, коли хлопчик намагався відплатити тим же — жбурнути до урні одяг однокласника. Штовханину у класі відзняли на відео.

Мама п'ятикласника, працівниця школи, стверджує, що її сина б'ють не вперше. Її втручання не допомагає. Натомість батьки інших учнів звинувачують хлопця в тому, що саме він — агресор і не раз завдавав шкоди однокласникам. Батьки зібрали підписи з вимогою відрахувати зі школи дитину, яка і сама підпадає під опис жертви булінгу (цькування однієї дитини іншою).

Говорять про виключення з навчального закладу і семикласниці «Центру надії» — дівчинки із заможної та впливової рівненської родини. Дитина перейшла на навчання до цієї школи восени. За словами директора Олени Шенкнект, батьки перевели її, бо заклад має поглиблена вивчення англійської мови. Проте новеньку, яка намагалася встановити своє лідерство, у класі не сприяяли. Нешодавно дівчинка побилася з однолітком — хлопцю викликали

«швидку». Із семикласником, зазначають у школі, усе гаразд. Проте батьки та учні класу почали вимагати відрахувати «агресорку» з навчального закладу.

— На сьогодні ще з'ясо-

батьки ухвалять, що дитину потрібно відрахувати (статутом закладу це передбачено), питання буде винесено на педагогічну раду.

Найчастіше конфлікти та насильство виникають між

Батьки роблять ведмежу послугу дітям, коли вдома після батьківських зборів розповідають, що говорили про того чи іншого іншого однокласника.

вусомо, що насправді спричинило бійку, — розповідає пані Шенкнект. — Начебто хлопці зчепили однокласницу, і дівчинка стала на їхній захист. Розпочалося все ще у класі, а зчепилися діти на подвір'ї. Школярка виявилася спритнішою — хлопчик навчений не давати здачі дівчатам. У нас діти не з'ясовують стосунки за допомогою насильства. Наша школа — християнська, ми виховуємо толерантне ставлення одне до одного, а тому, зрозуміло, батькам і дітям не подобається те, що сталося. Дівчинка — нова, за півроку її не вдалося подружитися з іншими. Вона — лідер за характером, хотіла зайняти відповідне місце у колективі, а однолітки не поступаються. Тому після конфлікту весь клас і став на бік хлопця. Минулого тижня проводилися батьківські збори, на яких були і батьки дівчинки. Вони намагаються залагодити ситуацію, просили вибачення за вчинок доньки і казали, що у родині її ніхто не вчив саме так вирішувати конфлікти. Але якщо інші

учнями 5–8 класів. Психолог Рівненської української гімназії Світлана Баранюк зазначає, що причини насильства бувають досить різними:

— На дітей впливають події, які відбуваються у країні, вони бачать прояви насильства, зокрема через військові дії. Окрім того, для підліткового віку характерне самовираження за допомогою насильства над іншими... Щодо суб'єктивних причин, то не варто забувати про типологічні особливості кожної дитини. Є певні темпераменти, в яких закладена схильність до агресивного вирішення суперечок...

Щодо мобінгу, коли група цілеспрямовано цікуює певну дитину, то він може проявитися, наприклад, якщо до уже сформованого класу приходить хтось новий. Тому відповідальність дорослих — грамотно ввести учня до колективу, відчути, хто у групі неформальний лідер, і зачутити його. Цькування може бути спровоковане і тим, що дитина зверхнью поводиться,

носить окуляри, є повненькою, належить до дуже багатої сім'ї або, навпаки, має застарілу модель телефона. Підлітковий світ вирізняється жорстокістю. І завдання дорослих — цю зайву енергію спрямувати у правильне русло: спортивні змагання, святкування, спільні поїздки до лісу чи подібні заходи, які об'єднують.

Дитині, яка зазнає насильства з боку однолітків, психолог радить звернутися до класного керівника або вчителя, котрий її розуміє та поважає. Або до священика, коли йдеться про невелику сільську школу. Проте важливим є батьківське тепло. Одна з технік відновленого підходу до вирішення дитячих конфліктів — сідати у коло примирення, яке має правила: уважно слухати всіх учасників і обговорювати ситуацію. Це може бути і коло «батьки — діти», і коло «батьки — педагоги».

— Зайшовши у клас і заявивши дітям, що вони мають полюбити когось і по-іншому ставитися до нього, ви нічого не зміните, — каже пані Баранюк. — У своїй практиці я, спілкуючись з батьками, запитую, чи не погодилися б вони, щоб їхній син чи донька запросили однолітків додому для спільногопроведення дозвілля? Додам, що батьки роблять ведмежу послугу дітям, коли вдома після батьківських зборів розповідають, що говорили про того чи іншого іншого однокласника. Загалом варто зняти таку практику, як критика дитини на загал. ■

■ У номері!

Хлопчика знайшли на дванадцятий день

Учора в обідню пору працівники водолазно-рятувального відділення міста Луцька групи водолазно-рятувальних робіт аварійно-рятувального загону спецпризначення управління ДСНС України у Волинській області підняли тіло 12-річного підлітка, який провалився під лід на річці Стир в обласному центрі

Марина ЛУГОВА

У номері за 30 січня наша газета розповідала про цю трагедію: 27 січня семикласник Луць-

кої школи № 7 Роман Аніщенко через необережність пішов під кригу в районі вулиці Глушець. З того часу тривали пошуки. Було об-

стежено прибережну зону з обох сторін на відстані майже 70 кілометрів (рятувальники дійшли до Жидичина, що в Ківерцівському райо-

ні), а дно річки — майже два кілометри. Кожного дня на пошуках було задіяно не менше 15 чоловік. Тіло виявили дайвери-аматори, які долучилися до пошукових робіт, на глибині 5–6 метрів вниз по течії від місця, де сталася трагедія, повідомляє прес-центр обласного управління з надзвичайних ситуацій. ■

Погляд

Тамара ТРОФИМЧУК,
відповідальний секретар редакції
газети «Волинь-нова»

Не бійтесь, що «там, не дай Бог, щось знайдуть»

4 лютого в світі проходив День боротьби з раком. Засоби масової інформації публікували виступи лікарів, у яких було багато цифр і графіків. Однак вони, на жаль, не передають картини того, що являє собою ця хвороба. Хочу розказати, чим є рак особисто для мене

Був грудень 1989 року, коли в наш дім постукала біда. Я навчалася на першому курсі Львівського університету, прийшла в гуртожиток із пар і побачила лист від мами. Зворотною адресою у ньому значився онкодиспансер на вулиці Белінського в Херсоні. «Не може бути. Це якась помилка. При чому тут онкологічна лікарня?» — подумала я. Рак тоді здавався чимось далеким та нереальним. Щоб зрозуміти, що сталося, відпросилася з навчання і терміново поїхала додому.

Херсонський онкодиспансер у 1990-х роках виглядав дуже непривабливо. Приміщення стояло майже у центрі міста, але його хотілося обійти десятою дорогою. Воно навівало тривожний настрій, який в середині лікарні ще більше посилювався. Все тут ніби навмисно було зроблено так, щоб підкосити людину морально: вузькі темні коридори, такі ж палати на десять чоловік у напівпідвалному приміщенні. Стіни у них хтось додумався пофарбувати в темно-зелений колір! І пояснити, що це нібито... колір надії.

Спочатку я не дуже переживала, бо не знала, що чекає попереду. Як більшість людей у такій ситуації, думала, що трапилася помилка. Але онколог сказав твердо: справи погані, що рак на пізній стадії, жити хворій залишилося півроку (насправді мама зуміла проприматися цілих два!). Далі все було як у страшному сні — опромінення, крапельниці, випадіння волосся, сильне схуднення, «швидка» допомога, коли ставало зовсім погано. Знайомі іноді заходили провідати нас, але, побачивши маму, швидко йшли, ховаючи слізози.

Коли найдорожча людина важко хворіє, страждання тих, хто поруч, неможливо описати. Цей душевний біль тебе роздирає. Його нічим не вдається полегшити. Я не могла ні їсти, ні спати, весь час думала про одне та саме: «Що робити?» Постійно прислухалася до звуків у маминій кімнаті. Вночі прокидалася від кошмарів, удень гірко плакала. Коли йшла по вулиці, хотілося кричати: «Допоможіть!» Надіялася на чудо, але його не сталося. Мама померла уві сні через два роки. Досі відчуваю провину, нібито зробила щось не так, ніби, якби більше захотіла, вона би жила. Вибачте за жахливі подробиці, але саме з ними асоціюється у мене Всесвітній день боротьби з раком.

Звичайно, час іде, і зараз ця хвороба не така страшна, як раніше. Коли я вперше дізналася, що таке онкологічна лікарня, більшість пацієнтів у ній помирало. Сьогодні ситуація змінилася. Рак — уже не вирок, а хвороба, з якою можна поборотися. Багато видів пухлин медицина вміє лікувати, але потрібно вчасно звернутися по допомогу. Рання діагностика — це головне у боротьбі з раком, тому не треба тягнути з візитом до лікаря, якщо з'явилися підозри. Не бійтесь, що «там, не дай Бог, щось знайдуть». Швидше знайдуть — краще вилікують.

Хочу підкреслити ще й такий момент. Онкологи кажуть, що на рак хворіє не одна людина, а вся її родина. На жаль, у нашому суспільнстві немає культури співчуття до сім'ї, де сталося горе. Почувши діагноз, ми закриваємося, лякаємося, йдемо геть. У результаті хворий залишається сам на сам зі своєю проблемою. Як людина, яка одного разу пройшла через цей жах, раджу тим, чиї знайомі страждають від онко, проявляти більше милосердя, родичам хворих — не соромитися просити про допомогу, а тим, хто поруч, — не боятися цю допомогу пропонувати. ■

■ Політична кухня

СЬОГОДНІ ТИМОШЕНКО ПОСНІДАЛА З ТРАМПОМ

Крім них, у молитовній трапезі мали взяти участь ще кілька тисяч осіб

Василь КІТ

І лише дехто зміг особисто прекинутись кількома словами з нинішнім очільником США. Чи була серед цих щасливчиків і Юлія Володимирівна, наразі не відомо. Нагадаємо, що під час минулорічного Національного молитовного сіданку у США пані Тимошенко це вдалося. Тоді вона почула від глави Білого Дому запевнення у «повній підтримці України». Також потім розповідала, що Вашингтон цікавився корупцією в Україні. В оточенні Порошенка, уточнила Леді Ю. Ну, звісно... Можна згадати, що вона мобілізувала усе своє красномовство, відповідаючи на це запитання.

А проти самої Тимошенко використали епізод, коли вона чекала на Трампа. Кажуть, дожидала його біля туалету. За це вхопились недоброзичливі опозиціонерки і стали насміхатись: мовляв, бігає за Трампом по вбиральнях. Словом, шуму зі звичайної поїздки політика до США минулого року було чимало, тому з нетерпінням чекаємо на повідомлення про цьогорічні пригоди.

Хоча варто сказати, що сам Молитовний сіданок — дуже важлива та символічна подія в Америці. Трапеза має підкреслено духовний, а не політичний характер. Крім політиків, на ній присутні лідери конфесій, гро-

Фото: [Фото: ТАСС](#)

Юля чекає, що володар Білого дому вкаже на неї перстом?

Запрошення на зустріч безкоштовне, проте згідно з етикетом, гості повинні зробити благодійний внесок: сума коливається від декількох тисяч до десятків тисяч доларів.

■ Пульс дня

«АВІАЛІНІЇ АНТОНОВА» ДОПОМОГЛИ ВІДПРАВИТИ В КОСМОС СУПЕРРАКЕТУ

Українські «Авіалінії Антонова» брали участь у підготовці запуску з космодрому на місії Канаверал надпотужної Falcon Heavy, яка зможе відправляти землян на Місяць і Марс

Літак Ан-124-100 «Руслан» перевозив складові ракети, які здатні вмістити тільки він. Український літак подолав 3613 км протягом 4,5 години, забезпечивши своєчасну доставку.

Зазначимо, що запуск цієї Falcon Heavy називають революційною подією. По-перше, вона вивела на орбіту 64 тонни вантажу — удвічі більше, ніж це можуть робити ракети, які зараз використовують. По-друге, це обійшлося значно дешевше, ніж раніше, адже конструктори придумали, як можна повернати стартові ступені ракети на Землю для повторного використання. ■

УРЯД ПРОПОНУЄ ВИЛУЧИТИ РАДЯНСЬКІ ПРИВІТАННЯ З АРМІЇ

Кабінет Міністрів має намір офіційно ввести військове привітання «Слава Україні!» та відповідь «Героям слава!»

Такий законопроект був ініційований очільником уряду Володимиром Гройсманом, і його вже зареєстрували у Верховній Раді. Відтак урядовці пропонують замінити радянські вітання «Здрасуйте, товариши!», «Бажаємо (бажаю) здоров'я!» на «Слава Україні!», «Героям слава!». Саме ж слово «товариш» використовуватимуть для звертань військових до високопоставлених цивільних осіб. ■

■ Пряма мова

Юлія ПОРОШЕНКО (на фото), невістка Президента України, про поїздку родини на Мальдіви:

Я просто бачу, як людина (Петро Порошенко. — Ред.) працює. Коли в мене народилися діти, природно, як і будь-яка мама, вночі я вставала, годувала, займалася малюками. І о 3-й, о 4-й годині ночі бачила, як Петро Олексійович повертається з роботи. І вранці о 8—9-й виїжджає знову на роботу. Тож він реально дуже-дуже багато працює. Мені здається, що він заслуговує такого відпочинку, щоб його ніхто не чіпав. А просто їхати куди-небудь, щоб його не впізнали, нереально. Ми якось їздили в Іспанію, його сфотографували російські журналісти і виклали знімки в інтернет. Я думаю, що раз на рік, до того ж на кілька днів, людина може собі це дозволити.

■ Резонанс

НАШІ ВІДПОВІЛИ ПОЛЯКАМ НЕ В СТИЛІ «САМ ДУРЕНЬ»

Верховна Рада ухвалила постанову-відповідь на так званий «антибандерівський» закон, прийнятий Варшавою

Василь РОГУЦЬКИЙ

Щоправда, у польсько-му документі, який називається «Закон про Інститут національної пам'яті», не згадуються ні Бандера, ні бандерівці. Там ідеться про усіх «українських націоналістів». Передбачено кримінальну відповідальність щодо тих, хто буде заперечувати їхню (націоналістів) участь у злочинах. Також законом встановлюються штрафи і терміни до 3 років позбавлення волі за публічні висловлювання про причетність поляків до Голокосту за часів Другої світової. Цей пункт, до речі, викликав обурення не тільки в Ізраїлі, а й у США.

Що ж відповіла Верховна Рада? У своїй постанові вона вказала Польщі на упереджене та антиісторичне визначення поняття «злочини українських націоналістів», що «відкриває шлях до маніпуляцій і посилення антиукраїнських тенденцій у польсько-му суспільстві». Справді, під злочин за бажання можна записати, що заманеться і кого заманеться. Фактично усіх українців, які взяли зброю до рук, вибираючи незалежність, а не тільки, наприклад, конкретних винуватців епізодів Волинської трагедії. Та ще й чомусь поляки бачать злочинців лише з одного боку! (До речі, у польському законі українські етнічні землі Галичини називаються «Східною Малопольщею», в чому дехто вбачає територіальні претензії).

Тому Верховна Рада справедливо наголошує на необхідності збереження і передачі наступним поколінням

Кремлю тільки й треба, щоб ми дивились у різних напрямках.

Українські депутати також нагадали, що виграє від «розпалювання конфліктів між традиційно дружніми українським і польським народами» спільний ворог обох держав — російський агресор та окупант.

«правди про дійсні, а не вирані із загального контексту причини», які привели до кровопролиття між народами в роки Другої світової війни та в інші періоди нашої історії. Українські депутати також нагадали, що виграє від «розпалювання конфліктів між традиційно дружніми українським і польським народами» спільний ворог обох держав — російський агресор та окупант.

І ще одне важоме зауваження Ради: «Найбільшу тривогу викликає той факт, що розгортання антиукраїнських настроїв та створення атмосфери тиску і залякування здатні безпосередньо вплинути на права і свободи майже мільйона українців, які сьогодні є трудовими мі-

грантами на території Польщі і працюють задля її економічного зростання у тому числі». На жаль, польський президент Анджей Дуда не наклав вето на закон, до чого його закликали українські депутати (хоча, відверто кажучи, на це було мало сподівань), а в той же день підписав його.

Загалом український парламент вчинив правильно, по-перше, тому що оперативно пропреагував на резонансне рішення Варшави. А по-друге, що не відповів у стилі «сам дурень», тобто не прийняв аналогічний, дзеркальний закон про польські злочини, а аргументовано висловив своє бачення. Словом, настало черга Україні проявити мудрість. І вона це зробила. ■

■ Шок!

Домовину відкрити не встиг...

Чоловік розкопав на цвинтарі могилу матері

У поліції дії сина кваліфікували як наругу над похованням

Миррослава СЛИВА

Цей жахливий випадок стався в місті Костопіль на Рівненщині. На місцевому цвинтарі чоловік розкопав могилу своєї матері. Коли син майже дістався до домовини, його затримали.

Як зазначає прес-служба поліції Рівненської області, повідомлення про цей шокуючий факт до них надійшло від завідувача Костопільського кладовища.

Події розвивалися так. Чоловік прийшов на цвинтар із самого ранку. Він повністю розкопав місце поховання, але домовину відкрити не встиг — його вчасно побачив завідувач кладовища і викликав правоохоронців.

«Як пояснив 55-річний костопільчанин, останні декілька днів йому сні-

лася нещодавно померла мати, яка просила забрати з домовини склянку, покладену при похованні», — йдеться в інформації стражі порядку.

У поліції зазначили, що зловмиснику може загрожувати штраф до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, або арешт до шести місяців, або обмеження чи позбавлення волі до трьох років. Водночас правозахисники не надали даних про психічне здоров'я обвинуваченого. ■

Цей
День
в історії
10 лютого

Український принц на допитах говорив із чекістами українською

10 лютого 1895 року народився Вільгельм Франц фон Габсбург-Лотаринзький (Василь Вишваний), військовий діяч, політик, дипломат, поет, полковник легіону Українських січових стрільців (на фото)

Тарас СТЕПАНЮК

Він був прямим нащадком князів Рюриковичів, Гедиміновичів, Романовичів, королівських династій Франції, Італії, Іспанії, Австро-Угорщини, Польщі та Німеччини. Його батько — один із кандидатів на польський престол.

А Вільгельм, наймолодший із 12 дітей у родині, свідомо став українцем. Перше знайомство з диким і воїновничим народом, як описувало русинів оточення хлопця, відбулося, коли він 17-річним юнаком таємно поїхав у Ворохту та Жаб'є (нині — Верховина).

Навчаючись у військовій академії, молодий фон Габсбург цікавиться українською культурою, читає Франка, Федьковича, Стефаника, Шевченка. Окрім військової справи, вивчав літературу та мови, серед яких як факультатив обрав українську. Після академії молодого лейтенанта направили у місто Золочів. Частина складалася переважно з українців. Один із солдатів подарував йому вишиванку, яку Вільгельм любив носити під мундиром, за що його «перехрестили» на Василя Вишваного. Під цим іменем він став відомим в історії.

Під час Вільгельм змагань Василь Вишваний підтримує українців. Кілька разів його планували привести

до влади, але архікнязь не погодився, бо бачив майбутнє України тільки разом із Австро-Угорщиною. Він отримав звання полковника Дієвої армії УНР і очолив відділ закордонних справ Генштабу УНР. У цей період Вільгельм пориває з батьком, бо той стояв на відверто пропольських позиціях.

Після поразки УНР Василь Вишваний відійшов від активної політики. Зайнявся бізнесом, торгував землею у Франції та Іспанії. Видав збірку україномовних віршів.

У Другу світову відмовився співпрацювати з гітлерівцями. Переїхав під постійним наглядом гестапо. Після війни архікнязь заарештував

«Смерш». На допитах він відповідав слідчому українською.

За рік у Лук'янівській в'язниці Вільгельм Габсбург згас. Збереглося його фото 1946 року перед арештом. На ньому — імпозантний, трохи лисуватий пан. На в'язничній світлині 1948-го — старий знеможений чоловік. Між двома знімками — близько двох літ.

18 серпня 1948 року Василя Вишваного не стало. Офіційна версія — туберкульоз. Похований на території Лук'янівської в'язниці. Точне місце не відоме. ■

Новини / Краю

ЗА ТОРГІВЛЮ НАРКОТИКАМИ – НЕБО В КЛІТИНКУ

Оперативники управління протидії наркозлочинності у Волинській області припинили незаконну діяльність групи молодих лучан, які з липня 2017-го по січень 2018 року виготовляли та збували психотропну речовину амфетамін

Анна ПАВЛОВСЬКА

Під час проведення санкціонованих обшуків у помешканнях, автомобілях та гаражних приміщеннях наркоділків поліцейські виявили і вилучили обладнання, хімічні речовини, призначені для виготовлення амфетаміну, канабіс, готовий амфетамін.

— Зловмисникам слідчі оголосили про підозру у скoenні злочинів, передбачених ч. 1, ч. 2 ст. 307 Кримінального кодексу України (айдеться про незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання чи збут наркотичних засобів, психотропних речовин або їхніх аналогів). Усіх іх затримали. Луцький міськрайонний суд другом із них обрав запобіжні заходи у вигляді тримання під вартою, а третьому співучаснику — домашній арешт. Триває додаткове розслідування, — розповів начальник Головного управління Національної поліції у Волинській області Петро Шпига. ■

ХТО Ж ВІН, НОВОСПЕЧЕНИЙ МІЛЬЙОНЕР?

Минулої неділі під час розіграшу 965-го тиражу державної лотереї «Лото-Забава» гравець із Луцька зірвав джек-пот у сумі 3 000 000 гривень

Богдана КАТЕРИНЧУК

Оператор державних лотерей «М.С.Л.» повідомляє, що цей джек-пот став першим у 2018 році. Наразі відомо, що новоспечений мультимільйонер з Волині придбав свій виграшний білет № 0019773 на фірмовому острівку «М.С.Л.» у супермаркеті «Сільпо», що розташований на вулиці Кравчука, 23, міста Луцька.

Переможця запрошують до елітного «Клубу мільйонерів «М.С.Л.». Це дасть можливість йому скористатися всіма перевагами членства у цьому клубі. Okрім того, оператор державних лотерей «М.С.Л.» пропонує улюблений фортуну взяти участь у подарунковій екскурсії VIP-програмі «Два дні з життя мільйонера» у столиці, розрахованій на двох осіб. Кульмінаційний момент цієї програми — зустріч у прямому ефірі «Лото-Забава» з ведучими, які і вручать почесному гостю чек на 3 мільйони гривень. ■

БАНДИТІВ ЩЕ НЕ ЗНАЙШЛИ

4 лютого на вулиці Наливайка в Луцьку стався розбійний напад

Олена ВОЛИНЕЦЬ

За повідомленням деяких волинських ЗМІ, постраждав «валютник» Валентин Федоров. Із його хати злочинці винесли гривні, долари, золоті та рублі (у перерахунку на національну валюту — понад мільйон).

У секторі комунікації поліції Волині цей факт підтвердили, але якоїсь інформації щодо обставин злочину не надали, посилаючись на таємницю слідства. Відомо лише, що розпочато кримінальне провадження за ч. 4 ст. 187 Кримінального кодексу України (санкція статті передбачає ув'язнення від 8 до 15 років). Проводиться необхідні заходи з метою встановлення осіб, причетних до злочину, та притягнення їх до відповідальності. ■

Більше новин — на сайті [VOLYN.COM.UA](#)

■ Економіка

ЗАМІСТЬ РЕОРГАНІЗАЦІЇ — ЗАКРИТТЯ?

Складною і непрогнозованою залишається ситуація на державному підприємстві «Волиньвугілля». Досі не погашена заборгованість із зарплати, яка сягнула майже десяти мільйонів гривень. У Міністерстві енергетики та вугільної промисловості обіцяли це зробити до 10 лютого. Але хто ще вірить тим обіцянкам?

Алла ЛІСОВА

Kажуть, що шахтарі вчасно не отримують платні через низький видобуток вугілля. Але чому керівники різних рівнів — від прем'єр-міністра, очільника профільного відомства й до директорів відокремлених структурних підрозділів — не створюють належних умов для ефективної роботи гірників? Про застаріле, вщерть зношене обладнання, нездовільне забезпечення засобами індивідуального захисту, низьку організацію праці відомо всім. До цього додалися проблеми з реалізацією вугілля, яка давала змогу волинським шахтарям триматися на плаву, коли в бюджеті шукали для них гроші. Хтось додумався на «Західенерго», зокрема на Добротвірську ТЕС, постачати вугілля зі Сходу, а волинське — скеруввати десь туди. Чи реально таким чином заробити гроші? Але це ще, як кажуть, квіточки.

Останніми днями шахтарські профспілки ошелешені новиною. Міністр енергетики та вугільної промисловості Ігор Насалик видав наказ № 74, згідно з яким шахта № 9 фактично переходить у третю групу, тобто до числа тих підприємств, які підлягають закриттю. І це при тому, що в кінці минулого року був затверджений план видобутку вугілля на цій копальні обсягом 116 тисяч тонн, 3400 м гірничих виробок, які б дали змогу підготувати гірничі роботи на 5 очисних вибоях. Не так давно була запущена нова лава. Це при тому, що вугілля з цієї шахти якісне — його зольність становить менше 30 відсотків, і воно йде безпосередньо споживачу, на ТЕС «Західенерго», собівартість його — 2500 гривень. А запасів у 5,6 млн тонн(!) вистачило б на понад 10 років.

Зараз ця копальня є структур-

Фото із сайту 5.ua

ним підрозділом ДП «Волиньвугілля», про реорганізацію якого поговорюють не один місяць. Відомо

Чи думають у міністерстві, що це підприємство годує 700 волинських сімей?

про створення Національної вугільної компанії, на яку покладали надії волинські гірники. То чому б не дочекатися цих структурних змін, а тоді, після погодження з трудовим колективом, приймати рішення? Чи думають у міністерстві, що це підприємство годує 700 волинських сімей?

У зв'язку з цим Волинський терком профспілки працівників вугільної промисловості та міська організація НПГ України терміново підготували звернення до прем'єр-міністра Володимира Гройсмана, голів ЦК профспілки працівників вугільної промисловості Віктора Турманова та НПГ України Михайла Волинця, в якому висловили своє категоричне несприйняття такого кроку профільного міністра. Замість того, щоб розіратися із ситуацією на ДП «Волиньвугілля», про що він отримав доручення після запитів народного депутата Ігоря Гузя, урядовець чинить по-іншому. Підписує згаданий наказ «Про затвердження Статуту державного підприємства «Шахта № 9 «Нововолинська», чим порушує основну умову — погодження з профспілками, а також призначає на новостворене державне підприємство директора.

У листі профспілкові лідери Волині запилють: кому вигідно знищити цю копальню — гірничо-технічне обладнання продати за

безцінь на вторинному ринку або порізати на металобрухт і швидко «нагріти» на цьому руки? Такі дії вони називають не чим іншим, як злочином та корупційними діями для особистого збагачення окремих осіб, і вимагають не допустити знищення шахти № 9 з побудованим міністру відмінити виданий із порушенням чинного законодавства наказ. До слова, починаючи з 2015-го, двічі були спроби закрити цю копальню, однак профспілкові активісти зуміли її відстояти. Ale чому це питання знову виникло зовсім спонтанно зараз, коли стратегія дій на цей рік прийнята, не зрозуміло.

Голова Волинського теркуму профспілки працівників вугільної промисловості Юрій Калістратов вважає, що переведення в третю групу цієї шахти ні до чого доброго не приведе. Адже, як відомо, «Бужанська» вже виставлена на приватизацію, тільки нема охочих її придбати. Десять мільйонів гривень, закладених у держбюджеті на безavarійне збереження шахти № 10 у 2018 році, — це фактично припинення її добудови. Найвірогідніше, таким чином хочуть цю перспективну копальню позбавити бюджетних грошей і виставити на приватизацію. Свого часу не обдумано закрили шахту № 1, де ще було два нерозвинуті поля із запасами вугілля. Казали, там попрацює вже «десятика»... Хіба не можна було підійти економічно виважено, з урахуванням інтересів держави і людей, які трудяться на цих підприємствах?

У понеділок профспілкові шахтарські лідери Нововолинська побували в міністерстві, аби ще раз висловити своє невдоволення поспішно прийнятим наказом і передонати в абсурдності й нелогічності таких дій. Чи почне їх цього разу очільник відомства? ■

РЕКЛАМА

ОГОЛОШЕННЯ

Волинська митниця ДФС оголошує тендер (конкурс) з визначення

спеціалізованого підприємства-організатора митного аукціону.

Конкурсні пропозиції подаються

за адресою: 44350, с. Римачі, Лю

бомльський р-н, Волинська обл.

Відповідальна особа Гвіз

да Н.І., тел. (03377) 3-15-79.

Кінцевий термін прийняття

ПОТРІБЕН ОПЕРАТОР КОМП'ЮТЕРНОГО НАБОРУ

(прийом замовлень)

НА РОБОТУ У ЛУЦЬКУ.

Досвід не обов'язковий. Ч./ж.

Офіційне працевлаштування.

Ставка + %.

Тел. 068 757 67 81.

■ Думки наших читачів

Домашні відходи зливаємо у... Світязь

Доброго дня! Пише вам небайдужий мешканець села Світязь, що розташоване біля одніменного озера, славного своєю величиною, красою та головне – чистотою. Однак з легкої руки багатьох жителів, які за рахунок водоймища живуть (і досить непогано за сучасними мірками, враховуючи ситуацію в країні), чистота може перетворитися в багнюку

На вулиці Жовтневій, зокрема, одразу на повороті до вулиці 8 Березня є рів, що впадає в озеро. Він протікає біля приватних територій. Стало помітно, що хтось користується таким вдалим розташуванням та зливає прямо в цей рів мильну воду. Було звернення до керівництва Шацького національного природного парку з приводу цієї проблеми, однак її переклали на сільського голову, який обіцяв цим «зайнятися». Та віз і нині там.

І це не єдиний випадок, оскільки новоспеченні власники земель, «володіння» яких розташовані поблизу ровів, також користуються таким природним водо-відведенням, а потім нечистоти потрапляють в озеро. Дуже шкода, якщо така перлина України занепаде через недбале ставлення громадян до свого скарбу. І як бути?

До тексту прикріплюю фото, на якому видно замерзлу піну відразу ж біля того місця, де рів впадає в озеро.

Такий вигляд має замерзла піна, утворена стоками.

«**Дуже шкода, якщо перлина України занепаде через недбале ставлення.**

ВІД РЕДАКЦІЇ: Автор листа надіслав його електронною поштою, зазначивши, що проти того, аби в газеті вказувалося його прізвище. А оскільки анонімок ми не друкуємо, то могли б і цей лист не публікувати. Але проблема озерного краю настільки болюча, що вирішили зробити виняток. ■

А де ж тоді в селі вчитися плавати?

Хочу висловити свою думку з приводу статті «Чи законні вимоги орендарів до рибалок-любителів?», яка була надрукована в газеті «Волинь-нова» торік 16 листопада

Олексій СМАЛЬ

Згадую своє дитинство. Батьківська хата стояла поблизу річки, на якій і виріс. Був великий колгоспний ставок. З весни до осені купались усі – від малого до старого. Ловили рибу. Вистачало всім, в тому числі і для колгоспу. Перший гачок і шматок жилки подарував мені батюшка. Він теж був рибалкою. Навчився я плавати близько п'яти літ. У школу я ішов, то плавав, наче Іхтіандр (герой пригодницького фільму «Людина-амфібія». — Ред.). Стрибав із перил мосту, наслідуючи старших. 12-річним урятував двох молодших дітей. А потім служив в окремому дивізіоні розвідки 38-ї армії. Йшли ми, десять солдатів із лейтенантом, за маршрутом. На шляху – річка. Роздягнулись і рушили вбір по груди у воді. Автомат в одній руці, одяг – у другій. Один із нас послизнувся, автомат упав в річку. Ми з півгодини пірнали, поки його знайшли. Потім шість кілометрів бігли, щоб вчасно прибути в пункт призначення.

А веду я ось до чого. Із вашої публікації я роблю висновок, що орендар має право заборонити купатись у водоймі. Якщо ставок поза межами насе-

леного пункту, то це можна зрозуміти. А якщо ні? Можливо, Буяни, Усичі, Шепель (села Луцького району. — Ред.) можуть похвалитись басейнами в школах? Не впевнений. Сьогодні хлопчина – школяр, завтра він піде в армію, захищатиме Україну. Але, якщо боятиметься ступити ногою в калюжу, хіба це буде повноцінний солдат? Заборона купатися – це у перспективі підрибове бояздатності нашої армії.

У нас також орендує ставок жінка. Проте я її ні разу не бачив на водоймі. Вона, мабуть, не може відрізнати кобля від тульки, а стала орендарем, бо в неї свої люди в сільраді.

І ще таке. Я – «спінінгіст». На спінінг ловиться тільки дика риба – окунь, щука. Ними не зарилюють водойми. На приріст в один кілограм щука з'їдає 10 кілограмів малька. То чи не вигідніше орендарю віддати щуку і зберегти малька для промислової риби?

А зимова риболовля ще й користь дає. Завдяки просвердлюванню льоду є доступ кисню, тобто зникає загроза мору риби. Я думаю, що орендарі повинні ще й дякувати, а не гнати рибалок з водоймами.

с. Шклинь
Горохівського району ■

ІІІ АНОВИЧ РЕДАКЦІЄ ГАЗЕТИ
«ВОЛИНЬ НОВА»!

Я ЗИТДЮ ВІШУ ГАЗЕТУ З 1980 Р.,
КОЛИ ПРИКАВ ПРИЧНОВАТИ В
НОВОВОЛИНСЬК ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ
МЕД. ІНСТИТУТУ.

ВІША ГАЗЕТИ ЦІКАВА, ЗМІСТОВНА,
ПАТРІОТИЧНА І НЕ ПОСТИПНЕТЬСЯ
НІ ОДНІЙ З ДЕРЖАВНИХ ГАЗЕТ.
МОЯ ОЦІНКА ВІШI, ПО СУЧASNІЙ
СИСТЕМІ ОЦІНЮВАННЯ – 412 – 415
БІЖАЮ ПОДНІШОЮ ТВОРЧОЮ
ПРИЦІ.

З ПОЗДОГОЮ Ігор

м. НОВОВОЛИНСЬК

12.01.2018 р.

Дякуємо за любов Ігорю Лопушинському!

Після зйомок фільму «Сміття лежить ужемайже рік...

Доброго дня, шановна редакція! Я вже зверталася до вас із повідомленням про забруднену територію після зйомок стрічки «Пофарбоване пташеня» у селі Сваловичі Любешівського району. Цей лист ви опублікували торік у «Волині-новій» за 29 липня

Лідія ЛЯШЕНКО

Після цього, дізнавшися, що нічого не змінилося, скористалася інформацією зі статті Катерини Зубчук про зйомки фільму з приводу того, що Державне агентство України з питань кіно частково профінансувало ці зйомки з держбюджету (10 мільйонів гривень) і надіслава листа безпосередньо цьому відомству, поцікавивши: «Чи є у контракті, укладеному з компанією «Директорія кіно», пункт про те, чия сторона (чеська чи українська) має слідкувати за прибиранням тих місць, де відбуваються зйомки? Якщо є і це українська сторона, то підкажіть, будь ласка, хто конкретно назначений відповідальним за прибирання знімальних майданчиків (Хоцунська сільська рада, Любешівська селищна рада чи Любешівська районна рада)?»

Але й досі представники Агентства не відповіли на мій лист, а сміття у селі Сваловичі не прибране. На підтвердження цього надсилаю вам фото, зроблене 8 січня цього року там, де знімали сцену горіння хати.

Влітку та восени 2017 року я неодноразово намагалася додзвонитися в Хоцунську сільську раду для того, щоб у сільського голови безпосередньо дізнатися про ситуацію із сміттям у Сваловичах. Але за вказаним на офіційному сайті номером (+3803362) 9-71-18 ніхто не відповідає.

І наостанок. У своїй статті «І жителі Сваловичів разом із зірками Голлівуда стали акторами фільму» (від 06.04.2017 р.) журналістка Катерина Зубчук, зокрема, запропонувала: «До речі, у пустелі Тунісу, де було знято понад 150 голлівудських фільмів, декорації стрічки «Зіркові

Село Сваловичі розташоване на території Національного парку, що вважається одним з незайманих просторів української природи.

війни» її творці залишили як «занмануху» для туристів. Може б, і цей спалений хутір, що став «героєм» міжнародного фільму, якось законсервувати і зберегти? Ваблять Сваловичі старовинною архітектурою, неповторною природою і самобутніми людьми – нехай би була ще й така фішка». На жаль, маємо не «фішку», а просто сміття, яке зосталося після того, як хтось розібрав залишки спаленого хутора.

Хочу нагадати, що село Сваловичі розташоване на території Національного природного парку «Прип'ять-Стохід», що вважається одним з незайманих просторів української природи, який варто зберігати та охороняти, поки ми його не втратили.

м. Київ. ■

■ Незагоєна рана

«ЯК Я, МАМО, ВИРОСТУ, ТО СПЕЧУ ВАМ ВЕЛИКУ ХЛІБИНУ...»

Західна Україна у 1946–1947 роках надала допомогу не менш як 6 мільйонам голодуючих

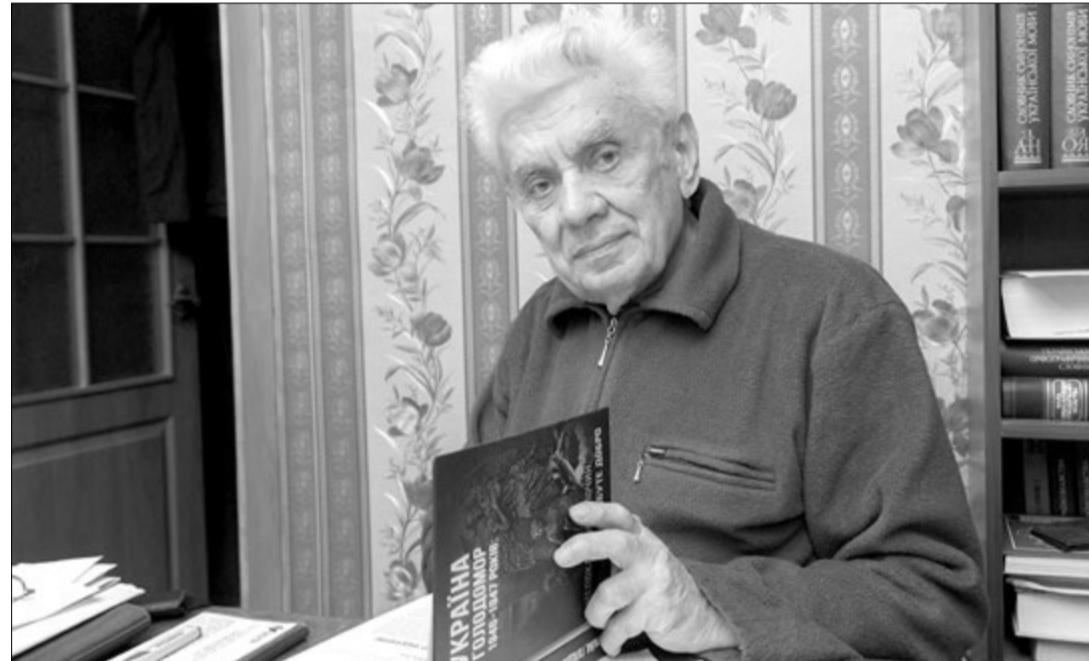
Валентина ШТИНЬКО,
заслужений журналіст України

Нещодавно до редакції зайдов до редакції Андрій Бондарчук, аби поділитися з колегами не так радістю (трохи не той випадок), як почуттям виконаного обов'язку — завершенням праці, на яку відважився б далеко не кожен навіть найдосвідченіший краєзнавець, журналіст і письменник. На стіл лягла добротно видана, вагома у прямому (608 сторінок) і переносному значеннях книга із промовистою назвою: «Україна. Голодомор 1946–1947 років: непокараний злочин, за буте добро».

Я знала, що Андрій Іванович працює над цією непростою темою, але, усвідомлюючи її складність і неосяжність, нестерпність пережитих емоцій, не сподівалася, що книга прийде до читача так швидко. А коли прочитала, захотілося потиснути авторові руку, доземно вклонитися і, звісно, відвідати якісь творчі секрети.

— Кожна справа має свої витоки, кожна книга починається в якомусь потаємному закапелку душі автора. Андрію Івановичу, чому взялися саме за цю тему, адже ви волинянин і голоду, наскільки я знаю вашу біографію, не переживали?

— Справді, прийнято вважати, що на Західній Україні його не було, але, знаєте, я пережив... Весною, влітку 1944 року ще тривали жорстокі бої за Ковель, і хутір села Сереховичі опинився у зоні бойових дій. Нас виселили у Стобихув Камінь-Каширського району. А чоловіків поголовно мобілізовували в армію. Батько не встиг повідомити, де закопав уряж, зерно. Нашу хату зайняла якось військова частина. І коли ми повернулися у Сереховичі, то там застали пустку. А як селянин весною не посіє, то й нема на що сподіватися. На горищі була лляна половина, то її мололи в жорнах і пекли з неї пляшки, схожі на картон. Виручали яго-

Андрій Бондарчук: «Готуючи книгу, я вже знат, що там обов'язково буде розділ і про той солдатський голодомор».

ди в лісі, щавель, лобода. Їжаків ловили, зайців у петлі, яйця птахів дерли. Не солодко було і тоді, коли нас силою перевезли у село, як стали колгоспи. Пам'ятаю, як у 1950-му пішки ходив до Ковеля по хліб. Як би рано не прийшов, а під магазином уже натовп або, як тоді казали, гранда, не додступишся. То ми, хлопчаки, вибігали метрів

вкрали, а та, на яку впав, таки збереглася. Отож, що таке голод, знаю не лише з чужих розповідей.

Мав дві зустрічі з Джейсом Мейсом. Цей американець відкрив світові страшні правду про Голодомор 1932–1933 років, намагаючись довести, що ця трагедія українського народу була не випадковістю (три Голодомо-

рила і третя обставина. До мене звернулися земляки, яких згодом почали називати ветеранами останнього воєнного призову, світлої пам'яті Олександр Тимофійович Багнюк, який згодом очолив цю громадську організацію. Розповіли про солдатський голод у сарівських запасних полках, про сотні жертв... Я виступив тоді на сесії Верховної Ради, отримав схвильовані відгуки з Київщини, Харкова, Дніпропетровська, мене підтримали народні депутати Іван Драч, Володимир Яворівський... Тому, готуючи книгу, я вже знат, що там обов'язково буде розділ і про той солдатський голодомор.

— Зізнаюся вам, Андрію Івановичу, що почала читати книгу не з першої сторінки, а саме із цього розділу. Бо там — пережите моїм татом і його ровесниками 1927 року народження. Я довго не знат подробиць, бо в родині на цю тему майже не говорили. А довідалася лише тоді, коли почала працювати у «Волині» й редакція отримала листа від краєзнав-

— Йду вулицею, дивлюся — стоять люди, а на землі лежить мертвий. Це 16-річний Мельник Павло, а над ним схилилася його маті, обціловує обличчя і гірко плаче: «Мій дорогий синочку, на кого ти мене покинув, ти ж у мене єдина дитина. Ти казав: «Мамо, я хочу їсти», а мені нічого було тобі дати...»

за 50 зустрічати машину з хлібом, чіплялися ззаду, а люди перед транспортом розступалися. Одного разу вдалося купити у двох магазинах два буханці (в одні руки давали одну хлібину). Але в натовпі мене збили з ніг, і я впав, думав — затопчу. То одну буханку одразу

ри за 25 років), а чорним злочином радянської влади і заслуговує на визначення «геноцид». Нарешті про це заговорили. А ось про голод 1946–1947 років продовжували і продовжують замовчувати. Він найменш досліджений. Тож і взявся за найважчє.

ця із Саратова Владислава Каца, з'явилися публікації, спогади ветеранів, обмін делегаціями, незабутня поїздка у Татіщево, де служив батько... Знаєте, дивна штука підсвідомість... Коли прочитала главу «Солдатський голодомор: таємниця червоного режиму», майнула думка: «Треба розповісти татові...» А за миттєвість облекла інша: «Нема вже тата 22 роки...» Його рання смерть — то і болячки, призвезені з Саратова. Хоч на могилу з книжкою іди...

— А знаєте, така думка не тільки у вас виникла. Зателефонував мені недавно відомий на Волині лікар, завідувач хірургічного відділення Волинської обласної лікарні Дмитро Шульга. У його домашньому архіві зберігалися два старих шкільних зошити в лінійку — прижиттєві спогади батька-полтавчанина про той лютий голод. Хлібороб, син хлібороба з 1913 року народження. Йому судилося пережити аж три Голодомори — 1921–1923, 1932–1933 і, нарешті, отий, повоєнний. Федір Романович дуже хотів, щоб люди знали правду про ті події. У книзі його згадки, читати які боляче й важко. Автор пішов із життя 13 років тому. І коли син побачив цю книгу, а там є ще й фото із родинного архіву, то в нього теж з'явилося бажання поїхати до батька на могилу із тою книгою в руках. Спогади Федора Шульги мають назву «Земля відчува і земля надії». Ось лише один невеличкий епізод: «Йду вулицею, дивлюся — стоять люди, а на землі лежить мертвий. Це 16-річний Мельник Павло, а над ним схилилася його маті, обціловує обличчя і гірко плаче: «Мій дорогий синочку, на кого ти мене покинув, ти ж у мене єдина дитина. Ти казав: «Мамо, я хочу їсти», а мені нічого було тобі дати...» Похоронили Павлуши, а незадовго він забрав і маму свою. Батько його теж зівався Павлом, але він не бачив той страшної біди, бо в той час сидів у сталінській в'язниці за те, що не хотів вступати у колгосп і не виплатив непосильного по-датку.

Так безпощадна сокира голоду вирубувала під корінь цілі українські родини, і це на чорноземах Полтавщини. Сім'ю Шульгів порятувала Волинська земля, і вони дали тут щедрий засів, започаткувавши поважну династію лікарів.

Закінчення на с. 9

Укрпошта запустила пілот із оплати доставки відправлення отримувачем

Укрпошта запустила пілотний проект із оплати доставки відправлення отримувачем, а також послуги оплати відправником пересилання поштового переказу.

Для тестування послуги Укрпошта співпрацює з інтернет-магазинами, з якими підписали договір, а для реєстрації посилок використовують API або клієнтський особистий кабінет під час замовлення доставки Укрпошта Експрес.

Процедура оформлення послуги оплати доставки відправлення є звичною: заповнюючи документи про відправлення, представнику інтернет-магазина у спеціальній формі варто вказати, що за доставку посилки сплатить отримувач. У разі його відмови відправлення повертається до відправника і втрати на доставку має покрити він.

В етап пілотування входить також послуга оплати

відправником за пересилання поштового переказу, яка стане зручною для тих, хто бажає оплатити пересилання післяплати за відправлення замість отримувача.

«Ми починаємо тестування послуг, що можуть бути в нагоді як великим інтернет-магазинам, так і дрібним представникам e-commerce, які бажають уникнути зйових витрат чи перерахунків ціни. Так, продавець має змогу пока-

УКРПОШТА
ГОЛОВНА ПОШТА КРАЇНИ

зати «чисту» ціну, найбільш привабливу для клієнта, і зробити пересилання безпечнішим. Тому запрошуємо всіх охочих клієнтів-юрисів до користування новим функціоналом», — зазначив перший заступник генерального директора Укрпошти Олександр Перцовський.

З 1 грудня 2017 року послугу уже користуються і відправники-фізичні особи.

Оголошення

Комунальна установа «Управління будинком Волинської обласної ради» вивчає питання об'єкт оренди, що розташований за адресою: м. Луцьк, Київський майдан, 9, площею 434,5 кв. м з метою розміщення суб'єкта господарювання із наданням послуг громадського харчування.

Заяви приймаються протягом 10 робочих днів з дня публікації оголошення в газеті.

За детальною інформацією звертатися за адресою: м. Луцьк, Київський майдан, 9, кабінет 611 або за телефонами: 77-82-71, 77-82-70.

Закінчення. Початок на с. 8

Укнизі багато епізодів, які шматують душу, а свідомість відмовляється сприймати й вірити: невже, ну невже це було з нами, із нашим народом? А що найбільше вразило вас, Андрію Івановичу?

— Те, як звіріли люди! А ще — долі дітей. Вони були найбезахиснішими страждальцями. Бо як ім поясниш, що нема ні хлібця, ні жодної іншої їжі? А коли доросялі від голоду й переживань втрачали розум і людську подобу, то саме діти найчастіше ставали жертвами людівства.

Який психолог може визначити, як усе це впливало на дитячу психіку і, зрештою, на подальшу долю?! Ось старша сестричка, яка служила у попа, підслухала розмову, що батьки не можуть прогодувати наймолодше немовля й вирішили у мороз відвезти його в ліс і там залишити. «Не віддавайте братика вовкам», — благає і готова поступитися йому останньою крихтою. Це також діялося на Полтавщині.

А прочитайте своєрідну сімейну сагу Ніні Гейко із Києва, народженої у 1935-му, як вона каже, всупереч попередньому голоду. Там розповідь про двох матерів і двох дітей. Одна мати, ризикуючи життям, їздила на Західну Україну, щоб врятувати свою крихітку. Друга принесла і поклали немовля під райвиконкомом, а по дорозі

Старша сестричка, яка служила у попа, підслухала розмову, що батьки не можуть прогодувати наймолодше немовля й вирішили у мороз відвезти його в ліс і там залишити. «Не віддавайте братика вовкам», — благає і готова поступитися йому останньою крихтою.

потрапила під колеса поїзда. А потім ті діти таки вижили, і згодом... одружилися.

Книга вже пішла у люди, і я отримую багато дзвінків, відгуків, читачі діляться пережитим у їхніх родинах. Чому запеклася в душі фраза, в якій нездійсенна мрія голодної помираючої дівчинки: «Як я, мамо, виросту, то спечу вам велику хлібину...»

— Працюючи над таким складним і болючим матеріалом, чи зробили ви для себе особисто як письменник, журналіст якісне відкриття, висновки?

— Ще раз переконався, що всерйоз треба говорити про історичний лікнеп для чиновників і керівників усіх рангів, включаючи найвищих. Бо вони продукують також забуття у суспільстві. Торік, позаторік було 70 років повоєнні трагедії. Та Верховна Рада, Президент, прем'єр хоч би словом обговорилися про сумний ювілей і роль Західної України в порятунку голодуючих зі Сходу, Півдня, Центру України, прилеглих областей Росії. Багато людей не знають про пережите недалекими предками. Образливо за західняків, особливо волинян: про їхніх тихих моральних подвигів ніхто ніколи не згадує. Йдеться ж не про те, що кілька сімей допомогли десятку голодних. Ще й досі чи не в кожній родині, діє старше покоління, пригадають їхні розповіді про «калуг», «брянських», «міленських» — так люди між собою називали нещасних прохачів. Якщо проаналізувати доступні нині документи, то можна зробити висно-

вок, що Західна Україна надала допомогу не менше шести мільйонам голодуючих. Чому про це забуто? Якби про це пам'ятали, то нас би східняки не називали бандерами і бандитами.

— Андрію Івановичу, ви вірите, що чиновники прочитають вашу книгу?

— Звертався до влади, щоб дали частину коштів на видання, бо це тепер дуже дорого. Як не переконував, що це потрібно і сьогодні, і для майбутнього — реакції нуль. Суттєву допомогу надала Дослідна фундація ім. О. Ольжича у США. Решту коштів доклав власних. Але я зробив тяжку роботу чорнороба-писменника, бо це справді нелегко і забирає дуже багато часу. Далі — справа за читачем. Я адресував свою книгу не так молодим, як старшим, які знають що тему, а вони вже повинні зацікавити нащадків через сімейні історії. Радію, що кілька таких історій надіслали молоді люди. На моє переконання, у ставленні до західняків з боку значної частини суспільства, чиновників впливає сформований підлюком компромітантською (підконтрольною Москвою, крайні польські радикали) синдром небезпечної бандерівського краю, хоч це високопатріотичний регіон України.

Половина тиражу через «Просвіту» безкоштовно буде розповсюджена на Півдні, Сході, у Центрі, бо дуже важливо, щоб там книгу прочитали. Західні області я взяв на себе. До речі, «Літературна сторінка» там дуже цікава.

— Я би ще додала і ваш вражений за емоційною напругою і віходом на сьогодення «Уклін ангела». А ще здається мені, що ця книга — то неоцінений текстовий додаток до єдиного в Україні пам'ятника Християнському милосердю, який нарешті постав у Луцьку не без вашого сприяння. А ідея такого монумента народилася у світлі пам'яті Григорія Гуртового, якого голод 1947 року пригнав із козацького Запоріжжя на Волинь, де він залишив по собі цілий унікальний музей, який тепер носить його ім'я у селищі Торчин. Добре, що ідея Гуртового реалізувалася. А ви допомогли, щоб про неї знали мільйони.

Половина тиражу через «Просвіту» безкоштовно буде розповсюджена на Півдні, Сході, у Центрі, бо дуже важливо, щоб там книгу прочитали.

Волинян запрошуємо на презентацію книги, яка відбудеться 16 лютого о 17-ї годині в Будинку культури міста Луцька. Довідки про книгу за тел.: 0681396987, 0994917400. ■

■ О часи! О звичай!

Фото Ірини РОМАНЮК.

У цих відзнаках — не лише спогади про важкі воєнні літа, а й «посвідчення» про реабілітацію родин Артем'євих.

Поліція повернула ветерану вкрадений піджак із бойовими нагородами

Подробиці резонансного злочину

Закінчення. Початок на с. 1

Ірина РОМАНЮК

За плечима в Андрія Б. — не один рік перебування у місцях позбавлення волі. За гратахами колись і познайомився із зятем Михайлів Артем'єв. Тож напередодні Нового року вирішив відвідати давнього приятеля.

Гостина тривала чотири дні. 93-річний Михайло Миронович, який пройшов фронтовими дорогами не одну тисячу кілометрів і був нагороджений бойовими відзнаками, мав необережність перед гостем одягнути свій піджак із орденами і медалями. Ця маринарка, як каже Михайло Миронович, — найдорожче, що у нього є, бо на ній — не лише спогади про важкі воєнні літа, а й «посвідчення» про реабілітацію його родини (у далекі 1930-ті роки батьки Михайла Артем'єва потрапили під сталінську репресивну машину і після розкуркулення разом із дітьми були вивезені в Сибір. Реабілітовані Артем'єви після того, як їхні сини повернулися з фронту з бойовими нагородами).

Від Артем'євих гість пішов уранці, а вже ввечері Михайло Миронович помітив, що зник його піджак, а заодно — нагороди та старенький кишеньковий годинник. Про крадіжку повідомили правоохоронцям. Начальник Локачинської поліції Володимир Веремчук розслідування цієї справи взяв під особистий контроль і пообіцяв ветеранові повернути жакет із нагородами.

На слід злочинця вийшли швидко. От тільки Андрій уже встиг чи не всі відзнаки продати скупинкам. Не знаючи реальної ринкової ціни (а бойові нагороди на нелегальному ринку нині оцінюють у кілька тисяч гривень), збув усе «за копійки». Окрім медалі оцінив у 50 гривень, а найбільше вторгував за орден Червоної Зірки — п'ять сотень. Піджака ж викинув у полі, десять там залишилась іще одна ювілейна медаль. Відшукати і повернути вдалося майже усі нагороди, а от знайти жакета було практично нереально: злодій довго не міг пригадати, де саме його залишив. Володимир Веремчук

навіть роздумував над тим, щоб купити старенькому новий піджак. Та, на щастя, підозрюваний показав місце, де викинув річ. Жакет випрали, випрасували, на ньому навіть зберігся червоний мак, який ветеранові подарували школярі на 9 травня. І ось цими днями разом зі своїми підлеглими начальник Локачинського відділення поліції завітав до Михайла Артем'єва.

Ветеран не міг стримати хвилювання, в його очах стояли слізки. Він довго обмачував свою маринарку, вражений, що її вдалося знайти. Приглядався до усіх нагород і відразу зауважив, що орден Богдана Хмельницького (Андрій Б. його викинув у полі, тож знайти поки що не вдалося) відсутній.

— Головне, що орден Червоної

Орден Червоної Зірки мені врятував життя. Один із солдатів наступив на міну. Вона вибухнула, боєць загинув, а осоколки розлетілися навсібіч. Один із них в нагороду влучив.

ної Зірки є, — зазначив дідусь. — Він мені врятував життя. А діло було так. Воював я на Прибалтійському фронті. Разом із побратимами йшли грунтовою дорогою. Один із солдатів наступив на міну. Вона вибухнула, боєць загинув, а осоколки розлетілися навсібіч. Один із них в нагороду влучив. Бачите, тут і досі є знак (один із променів зірки вигнутий і почорнілий). — Авт.)

Михайло Артем'єв щиро дякував правоохоронцям і наголосив, що у газеті від нього особисто висловили подяку всім, хто причетний до розкриття цього злочину. Зокрема, щире спасибі ветеран аддресує начальнику Локачинського відділення поліції підполковнику Володимиру Веремчуку, старшому оперуповноваженому сектору кримінальної поліції старшому лейтенанту Михайлі Капітула та заступникові начальника Локачинського відділення поліції капітану Олександру Давидюку.

Нагороди ветерану повернули, а на злочинця чекає суд. ■

■ Видатні країни

Волинянин Михайло Сорока не дозволив Януковичу стати Президентом у 2004 році

Закінчення.
Початок на с. 1

Андрій МЕЛЬНИЧУК,
заслужений журналіст України

З ХУТОРА ВИСОКОГО – НА ВИСОТИ КІЇВСЬКІ

Ще школярем Михайло Сорока дописував до ківерцівської районки, де юнкора охоче друкували. Згодом осмілився надіслати кореспонденцію в обласну газету «Радянська Волинь», правонаступницею якої згодом стала «Волинь-нова». Якою ж була радість Михайла, коли вперше побачив у ній свою замітку й одержав перший гонорар — карбованець з копійками. Звісно, тішився не так гонораром, як тим, що його визнали в головній газеті краю!

Товариши–однокласники з Луцької школи-інтернату, куди він перевівся з восьмого класу сільської школи, анітрохи не сумнівалися, що їхній Мишко подастися в журналістику. І... не вгадали, бо після одержання атестата про середню освіту йому захотілося стати перекладачем, а там, дивись, вибійтися у дипломати. Але на екзамені з профільного предмета — англійської мови — його «запороли». Наступні три іспити склав на п'ятірки, проте одного бала не вистачило... Сталося це під час вступу до Шевченківського університету в Києві. Абітурієнт після цієї спроби додому не поїхав, а пряма з поїзда подався до редакції Ківерцівської районної газети, яка тоді носила гучну назву «Ленінським шляхом» (тепер «Вільним шляхом»). Тут його прийняли з місячним іспитовим терміном. Тож її редактора Миколу Миценка та завідувача відділу Миколу Богуша, як і тогочасного редактора «Радянської Волині» Полікарпа Шафету, Михайло Сорока вважає своїми найпершими вчителями в журналістиці.

То була, за його словами, прекрасна школа репортерства й мобільної журналістики, коли на газетні матеріали відчувався постійний голод. Наступного року знову подався у столицю, але вже на факультет журналістики того ж таки вишу, як це й пророкували однокласники. Приїхав не початківцем, а добре обвітреним газетярем, із тугенським творчим доробком, про який багато абітурієнтів могли тільки мріяти...

У студентську пору припала йому душі чарівна однокурсниця Галина з Донеччини, але одружуясь вони вже після університету. Через роки вона стане генеральним директором Державного (нині Національного) музею літератури України (разом виховали сина, мають внучку). А тим часом після п'яти літ навчання Михайло — без протекцій та дзвінків «згорі» — потрапляє на роботу в редакцію колись найвпливовішої в республіці газети «Радянська Україна», якій віддав 12 незабутніх років.

Досвідчений журналіст, людина компетентна, комунікабельна, котра вміє об'єднувати навколо себе інших, випробував себе і на посадах завідувача сектору преси, радіо й телебачення Київського міському партії та консультанта сектора газет ЦК КПУ. Саме тоді стала трагедія на Чорнобильській АЕС. Михайло Сорока не раз бував там у службових відрядженнях, опускався під зруйнований четвертий

Фото з архіву Михайла Сороки.

«Допомогти одній людині не менш важливо, ніж порушити проблему загальнодержавного масштабу».

реактор, де шахтопроходники будували систему охолодження, опікувався евакуацією із зони і розгортанням на нових місцях чорнобильської районки і багатотиражки ЧАЕС. А коли на всю потугу повіяли демократичні вітри, Михайлу Сороці запропонували створити й очолити нову урядову газету, аналогів якої доти в Україні не було.

«Я НЕ МІГ ПІТИ ПРОТИ СОВІСТІ І ЛЮДЕЙ, ЯКІ СТОЯЛИ НА МАЙДАНІ»

— Видання задумувалося як інформаційний бюллетень Ради Міністрів, — **згадує Михайло Михайлович.** — Тому й назву таку взяли — «Урядовий кур'єр». Про скромність намічованого видання свідчило хоча б те, що випускати його збиралися періодичністю двічі на місяць на 8 сторінках невеликого формату. Але оскільки воно плачувалось «як газета», то як головний редактор і наш маленький колектив вирішили створити саме газету. І вже через два місяці після виходу першого номера «Урядовий кур'єр» став тижневиком і розширив свій обсяг до 16 сторінок, а ще через рік — щоденним виданням. Окрім тем економічних, ми постійно відводили чимало місця для матеріалів, так би мовити, людських, із номера в номер прагнули тримати зв'язок із читачем, вести з ним діалог шляхом публікацій за листами дописувачів, відповідей і коментарів на звернення громадян тощо. Повірте, допомогти конкретній окремій людині нам було не менш приємно, ніж порушити проблему загальнодержавного масштабу.

Газета під керівництвом Михайла Сороки не просто відбулася, а зайнайла гідне місце в інформаційному просторі. І коли звертатимуться до вивчення переломного періоду в долі України, що випав на межу тисячоліть, то сторінки «Урядового кур'єра» без перевільнення стануть одним із найважливіших джерел.

— На такому фоні, — кажу Михайлу Михайловичу, — мені все більш незрозуміло, чому ви після 18 років хоч і катожної, але чесної і плідної праці пішли з редакторського поста. Було це, здається, у 2008-му?

пуском газети в редакцію навіть завітали очільники уряду Дмитро Табачник і Анатолій Толстоухов. Проте Михайло Сорока підписати номер відмовився.

«Урядовий кур'єр» 26 листопада 2004-го так і не вийшов. Це був єдиний випадок невиходу газети за всю її багатолітню історію. В разі опублікування в ньому постанов Ківаловської ЦВК Віктор Янукович ще наприкінці 2004 року був би проголошений Президентом України.

— Я не міг піти проти совіті і людей, які стояли на Майдані, — **просто каже про свій геройчний вчинок Михайло Михайлович.**

ЯК БЕРІЯ ЧЕРЕЗ РОМАНІВ УВІВ В ОМАНУ СТАЛІНА

Мандруючи світами, зокрема Європою, Михайло Сорока під час перебування в Польщі замислив зайхати в те село, де провів дитинство його тато (родину силоміць вивезли з тих країв на Волинь під час сумнозвісної операції «Вісла»). Здійснив цю поїздку потай від нього. Тут, у Стенятині Грубешівського повіту Люблінського воєводства, близько познайомився із сім'єю Легоцьких, які добре пам'ятали Сорок. Вони ж показали гостеві з України православний цвинтар, де поховані Михайлові пращури. Прощаючись, пані Легоцька дала йому на дорогу пирогів із сочевицею. Це був несподіваний і дуже дорогий подарунок Михайлові-батькові. Але він їв ті пиріжечки з рідного йому Стенятина з певним смутком, навіяним спогадами про той край і його важке дитинство. А після цього несподівано й немовби з якоюсь острахом запитав: «І ти не побоявся туди поїхати?»

У сім'ї Сорок багато про що з переджитого говорили пошепки, уривчасто. І намагалися не втягувати в ці розмови дітей, аби не травмувати їхно психіку. Вже згодом, коли відкрилася правда про ті жахливі часи і були опубліковані документи, зокрема щоденник священика Романівської церкви отця Максима Федорчука, постало перед очима багато сторінок недалекого минулого.

Один із епізодів цієї гіркої історії торкається трагічної долі Марії Панащук — двоюрідної сестри Михайловової матері Людмили Данилівни. У її хаті була вирита криївка, де переховувалися українські месники. У грудні 1945 року на стіл сумновідомого народного комісара внутрішніх справ СРСР Лаврентія Берії лягла доповідна записка про «бліскучу операцію» його приспішників у далекому волинському селі Романів та про ліквідацію в домівці Панащуків кількох провідних діячів ОУН, у тому числі керівника ОУН-УПА Тараса Чупринки. Берія відразу додів про це Сталіну і тим самим увів його в оману, бо серед убитих Чупринки (одне із псевд Романа Шухевича) на хуторі Високому тоді не було.Хоча, як дослідив Юрій Сорока — брат Михайла, професор історичного факультету Київського національного університету, Шухевич неодноразово бував у Романові. Але, як відомо, загинув він пізніше — 5 березня 1950 року в селі Білогорші під Львовом.

Події грудня 1945-го, як і багато інших епізодів з великої історії Романова і свого родоводу, Михайло Сорока описав у книзі «Романівські джерела».

... Чи жалую я нині, що в 1966 році не добрив балів на перекладацьке відділення Київського університету? Зовсім ні, — **усміхається Михайло Михайлович.** — Вважаю, що з остаточним вибором фаху не помилився.Хоча тепер із власного досвіду добре знаю: журналістська професія, якщо нею займатися всерйоз, належить до найважливих, найбільш виснажливих. Це й справді «солодка категорія». Але є в ній оте, що з особливою силою вигістроє почуття твоєї потребності людям і суспільству. А бути комусь потрібним — найважливіше в житті. ■

■ А ви як думаете?

Краще узяти «за барки» своїх: АБО ДІЛІТЬСЯ — АБО ТЮРМА

Владу Януковича звинувачували у тому, що нею керували з Москви. Теперішню українську владу Порошенка критикують за те, що вона танцює під дудку Міжнародного валутного фонду і Вашингтона. Чи погоджуєтесь ви з такою оцінкою? А чого вбачаєте більше в цьому — користі для України чи небезпекі?

Володимир КАРПУК,
народний депутат
України V та VI
скликань (м. Луцьк):

— Країни, які мають більші економічні, політичні та інші потуги, впливають на політику інших держав. Зараз є кілька великих центрів впливу у світі — США, Росія, Китай, Євросоюз, які мають поміж собою певні протиріччя. Україна відривається від багатолітнього впливу, а точніше — цілковитої залежності від Росії, і, звичайно, мігрує в бік США та Європи. За відсутності усталених державницьких традицій, Україні, щоб зберегти свою незалежність, треба, звісно, працювати у співдружності з іншими сильнішими державами. Без підтримки потужних економічних сил Україні сьогодні вижити неможливо. Дуже багато законів, які сприяють демократизації та розвитку, неможливо було б провести без зусиль Вашингтона чи столиць європейських держав. Я вбачаю в тому позитив. Тому що при боротьбі кланів в Україні без впливу Заходу ми б і далі вовтузилися у колишньому болоті.

**Володимир
ФЕСЕНКО,**
політолог
(м. Київ):

— Президент-утікач діяв у своїх інтересах. У 2013 році Путін загнав його в глухий кут, і це привело до падіння режиму. Це відповідь на питання про зовнішній вплив: коли він вступає у серйозне протиріччя з внутрішніми інтересами, які у нас завжди суперечливі, тоді виникає політична криза. Щодо впливу МВФ, то у 1990-х він був набагато більшим. Нині через серйозні фінансові проблеми ми змушені співпрацювати з цією організацією. Але не всі вимоги фонду виконуються беззаперечно. Наприклад, ринок сільгоспземель у нас досі не відкрито. Так, у деяких питаннях необхідно йти на поступки. Це виглядає не дуже добре, не всім подобається зовнішнє управління. Щоправда, інколи воно має

**Вже краще хай буде
американський вплив,
аніж російський.**

позитивні наслідки: згадайте післявоєнні Західну Німеччину і Японію.

Валерій БОНДАРУК,
голова Волинської
обласної організації
ВО «Батьківщина»
(м. Луцьк):

— Найбільша небезпека для України і українців — корупція у вищих ешелонах влади. Саме вона викликає в міжнародних партнерів та потенційних інвесторів недовіру до державних структур. Але якою б необхідною не була допомога МВФ чи інших фінансових інституцій, національні інтереси мають бути на першому місці. Тому слід покладатися на власні сили й ресурси. Вважаю, що їх достатньо, аби розбудувати потужну економіку. Тоді Україна не простягатиме руку за черговим траншем, а будуватиме рівноправні стосунки із розвинутими країнами.

Андрій ЛІНДЮК,
голова Маневицької
райдерждадміністрації
(смт Маневичі):

— Однозначно не погоджуємося з таким твердженням. Якщо говорити відверто, то така теза сьогодні вигідна тій же Москві, яка, крім того, що воює, тільки й те робить, що шукає різні способи, аби підірвати авторитет України та довіру людей. За останні чотири роки суспільство настільки змінилося, що вже нікому не дозволить, аби хтось чужий на нього мав вплив, а тим більше, щоб правляча верхівка танцювала під чиєю дудку. На теперішню українську владу може впливати лише суспільство, і більше ніхто. А те, що ми співпрацюємо з Європейським Союзом і МВФ, — лише на користь України. Ми передаємо багаж знань і досвіду, який українцям необхідний.

Богдан БЕНЮК,
народний артист
України (м. Київ):

— Щодо МВФ, під час дудку ми начебто танцюємо, то скажу так: він якщо й контролює нас, то в цьому є позитив, бо ж змушує уряд робити кроки, які вимагають дотримуватися певних правил. Якби він нічого не робив, то, певно, у нас розібрали б усе, що можна. А Міжнародний валутний фонд підштовхує уряд до вирішення нагальних проблем. До речі, про рекомендації, які він дає, українці знають не всю правду. Нам кажуть, що МВФ змушує піднімати ціни на житлово-комунальні послуги. А це не зовсім так. Він це лише рекомендує.

**Ірина
КОНСТАНТІНОВИЧ,**
народний депутат
України (м. Луцьк):

— Щоб визначитися у цій складній дилемі, я б радила перечитати Тараса Шевченка, особливо його гіпераутуральне «послання» «І мертвим, і живим, і ненародженим землякам моїм в Україні і не в Україні...». Якщо раптом хтось забув російсько-совєцький рай, то нагадати можуть ще живі очевидці. Складне геополітичне становище змушує нас співпрацювати зі США як світовим лідером в усіх сферах, як країною, що реально може допомогти протидіяти агресору. І зрештою це й робить. Багато чи мало цієї допомоги — то вже інше питання. Важливо, щоб у процесі були збережені власні українські, національні інтереси. І завдання Президента, уряду по-слідовно, переконливо відстоюювати найголовніше — суверенність, незалежність, єдність України.

Андрій ЛІНДЮК,
голова Маневицької
райдерждадміністрації
(смт Маневичі):

— Однозначно не погоджуємося з таким твердженням. Якщо говорити відверто, то така теза сьогодні вигідна тій же Москві, яка, крім того, що воює, тільки й те робить, що шукає різні способи, аби підірвати авторитет України та довіру людей. За останні чотири роки суспільство настільки змінилося, що вже нікому не дозволить, аби хтось чужий на нього мав вплив, а тим більше, щоб правляча верхівка танцювала під чиєю дудку. На теперішню українську владу може впливати лише суспільство, і більше ніхто. А те, що ми співпрацюємо з Європейським Союзом і МВФ, — лише на користь України. Ми передаємо багаж знань і досвіду, який українцям необхідний.

Роман РОМАНЮК,
директор
Волинського
обласного центру
занятості
(м. Луцьк):

— Говорити, що танцюємо під чиєю дудку, неправильно і нелогічно. Ми є самостійною і незалежною державою, яка розвивається. Всі хочуть мати вплив на нас, але ми ведемо свою гру. Однак серйозні стосунки з МВФ, іншими світовими корпораціями, вважаю, повинні йти лише на користь. Треба тільки вміло і мудро розпорядитися коштами, які вони надають. Небезпеки для України в таких стосунках не бачу. Шукати її треба в нас самих, у нашій владі, яка повинна правильно і раціонально використати фінансові надходження для поліпшення добробуту народу, розвитку економіки.

Євген НЕДИЩУК,
голова Поромівської
ОТГ Іваничівського
району
(м. Нововолинськ):

— Не думаю, що влада, як кажуть, танцує під дудку Вашингтона чи МВФ. Хоч би тому, що там останні дії нашого Президента не схвалюють. Він швидше слухає «музику» олігархічних кланів. Але якби й справді було так, як ви кажете, то, очевидно, ми мали більше плюсів, ніж мінусів. І, однозначно, це набагато краще, ніж дослухатися до вказівок Росії, яка нас завжди розглядала як свій придаток і завжди боялася відпустити Україну з-під свого впливу. Вашингтон, переважно, налаштований на конструктивну співпрацю з нами і, якби там не було, хоче бачити нас суверенною демократичною державою, чого не скажеш про нашого сусіда. Тому вже краще хай буде американський вплив, аніж російський.

**Олександр
СКІПАЛЬСЬКИЙ,**
екз-заступник голови
СБУ (м. Київ):

— Без західних грошей наша держава вже давно перетворилася на Венесуелу чи Північну Корею. Без допомоги міжнародних фінансових структур ми не проживемо. Будь-які інвестиції в Україну та позики — це добре, але неправильно те, як їх використовують, коли часто шляхом авантюрних фінансових операцій виводять в офшори і вони зникають. Тому, крім грошей, має бути і жорсткий контроль із боку Заходу, на що ці кошти витрачають. Ви ж, коли позичаєте сусідові, дивитесь, зможе він віддати борг чи ні? Так і Міжнародний валутний фонд: надає кошти під певні гарантії, щоб ті кредити були повернуті. А коли починають розказувати, що валютний фонд вимагає то одного, то іншого, то це придумали наші піарщики, щоб прикрити зловживання, які робляться в Україні. Тому вплив Брюсселя та Вашингтона я оцінюю позитивно.

Ірина ФАРІОН,
народний депутат
України VII скликання
(м. Львів):

— Янукович не був ні етнічним, ні політичним (вибачте за таке формулювання) українцем, так як і Порошенко. Він прийшов зі сфери бізнесу. Для нього Україна — це одне акціонерне товариство з обмеженою відповідальністю, або й без неї, своєрідна сфера бізнесу. Якось почула від Яценюка, що Україна — це проект. Страшно уявити, якими категоріями мислять ці люди про святу землю нашу. Тому всі ці закиди, що Янукович був російським васалом, а Порошенко — американським чи від МВФ, — вторинні. Первинне те, що більшість суспільства не обирає президента зі сенсах цього слова: вільного, самодостатнього і волонтаристичного, який би не вдарився у світову демократію, а працював би відповідно до Конституції України. Тоді ми б жили в раю. Но ж сила держави — у виконанні її законів, а наш президент і податків не хоче платити, виводячи бізнес в офшори.

Сергій ПАНДРАК,
доброволець
батальйону «Айдар»
(м. Рівне):

— Розпочинаючи з Переяславської ради, українські гетьмані та інші керівники завжди танцювали під чужу дудку. Тому наша велика та розумна нація повинна врешті-решт стати мудрою та користуватися власним розумом. Нам не потрібні ніякі «варяги». Давно треба відмовитися від так званих послуг Міжнародного валутного фонду, а зібрати 100 найбільших олігархів і запропонувати їм альтернативу — віддати 50 відсотків усіх грошей у державну казну, а хто не погодиться — тюрма.

Білці провели Алла ЛІСОВА, Василь УЛІЦЬКИЙ, Олег КРИШТОФ, Сергій НАУМУК, Кость ГАРБАРЧУК, Людмила ВЛАСЮК, Лариса ЗАНЮК, Євгенія СОМОВА. ■

«Любов можна зберегти з причин, які не мають ніякого стосунку до любові. Наприклад, з причин морального порядку».

Французький романіст, філософ Альбер КАМЮ.

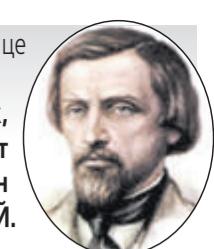
ЛЮБИТЬ! НЕ ЛЮБИТЬ

Ведуча рубрики
Катерина
ЗУБЧУК,
заслужений
журналіст України

«Кохання – поезія і сонце життя».

Російський критик,
публіцист
Віссаріон
БЕЛІНСЬКИЙ.

■ Куточек поезії

З ВІРНІСТЮ СТРІЛАСЯ ВІРНІСТЬ

Сергій ЦЮРИЦЬ

Зустрілися вперше й востаннє...
Рука доторкнулась руки –
І тіло волає повстанням,
Як води стрімкої ріки.

Слова десь поділись... Мов варта...
Губ губи шукають без слів...
І тільки сердец дивна мантра
Видзвонює з двох берегів.

Буває так тільки у вірші...
Щоб пахнули губи, мов вишні...
Із Вірністю стрілає Вірність,
І впинили задуману Вічність.

Буває так тільки у вірші...
І вишній слова всі довірчі...
І правда про вірне кохання,
І слізка, що котиться в рани...

м. Луцьк.

ТАК ХОЧЕТЬСЯ БУТИ У ПАРІ

Молодий чоловік, якому 32 роки (зріст 180 сантиметрів, вага 70 кілограмів), хоче зустріті дівчину або жінку для створення сім'ї. Сподівається, що відгукнеться добра, чуйна, порядна і працьовита волинянка, яка прочитає цей лист. Бажано, щоб вона була вона із сільської місцевості. **Мій тел. 0997917753.**

ххх

Мені 44 роки, віріо в Бога душою, шукаю серйозну, вірну, порядну сільську дівчину віком до 35 років, без шкідливих звичок, не схильну до повноти. Бажано, щоб вона була згідна на переїзд. Подробиці по телефону. **Мій тел. 0686479464 (після 20-ї год.).**

ххх

Сільський чоловік, за спеціальністю будівельник (57 років, зріст 170 сантиметрів, вага 70 кілограмів), нормальна зовнішність. Познайомлюється з одиночкою жінкою – волинянкою із сільської місцевості. **Мій тел. 0988728167.**

ххх

Познайомлюється із жінкою віком 35–45 років для створення сім'ї. Хотів би, щоб вона поїхала зі мною у більші зарубіжжя на роботу. Мені 49 років, зріст 180 сантиметрів, працюю, без шкідливих звичок. **Мій тел. 0976576086.**

РЕКЛАМА

будь-які ШИНИ
для Вашої машини,
ТРАКТОРІВ ТА С/Г ТЕХНІКИ АКУМУЛЯТОРИ
Луцьк, вул. Дубнівська, 22 б
Тел./факс (0332) 75-76-07, Тел. (0332) 75-76-02
моб. 097-944 77 44 Юрий
автошини • акумулятори • монтаж
диски • аксесуари • балансування коліс • шини
заправка шин газом
VANOR

■ Ніхто, крім тебе

У ДЕНЬ ЗОЛОТОГО ВЕСІЛЛЯ ЦЯ ЖІНКА ОДЯГЛА СУКНЮ, В ЯКІЙ БУЛА І ПІВСТОЛІТТЯ ТОМУ

Не у всіх це пам'ятне вбрання збереглося, а тим більше з роками підходить за розміром. А лучанка Алла Глушкова залишилася такою ж стрункою. Ця «стабільність» і у почуттях подружжя, котре тішиться з того, що може сказати: «Яке це щастя бути разом, коли «літа на зиму повернули!»

фото Катерини ЗУБЧУК

Фото з домашнього архіву родини Глушкових.

Фото, зроблені у день одруження і через 50 літ.

У Луцьку народилася сім'я Глушкових, які у травні цього року буде 54.

Це було перше в Радянському Союзі училище, — долучається до розмови

Валерій Петрович, — яке готовувало офіцерів спеціально для стратегічних ракетників військ. Закінчивши його, я потрапив у Вінницю, а не вдовзі — у Луцьк.

Клікав Валерій свою Аллу заміж, як

тільки став офіцером, але вона хотіла довчитися. Тож весілля відкладалось, і одружилися вони аж у 1964-му, коли дівчина після університету вже встигла й декілька років попрацювати, поїхавши за направлінням у Новокубищевськ.

«ГОВОРІ «ТАК»,
А Я ТОВІ ВДОМА ВСЕ ПОЯСНЮ»

Алла Григорівна пригадує:

— Якось Валера буда у відпустці, і я до нього приїхала. Тоді його мати й сказала: «Ало, ви з Валерою вже довго зустрічаєтесь — ну що ж так тягнете з весіллям?» Та й моя мама про це не раз мені говорила (вона сама ростила мене — батько як пішов у 1944 році на фронт, то так і пропав). І тут знову мій холеричний характер «проявився». Я, недовго думаючи, відповіла: «А ми з Валерою вже довомились, що будемо одружуватися». Хоч цього й не було.

Школу вони закінчили в 1957 році. Алла Григорівна (тоді просто Алла) із золотою медаллю поїхала в Саратов і стала студенткою університету, вчилася на хіміка. Валерій вступив у Камішинське військове училище.

Одне слово, невдовзі розрахувалася Алла з роботи в Новокубищевську і виїхала до Луцька.

— Валера мене зустрів, — розповідає вона, — і ми наступного ж дня пішли

у загс і подали заяву. Оскільки він військовий, то тільки два тижні треба було чекати до реєстрації шлюбу. Ми вирішили зробити якщо не весільну, то передвесільну подорож і поїхали у Жмеринку, що на Вінниччині. Дівчинка у нас — Сонечка. Маленька, але міцненька...»

І у відповідь таке послання: «Здрастуй, дорога Аллочко, бажаю тобі якнайшвидше окріпнути... Тисячі і на

віть більше разів цілу тебе... Як ти себе почуваш? Як маленька? З нетерпінням чекаю вас».

Зараз молоді навіть дивно з того, що був час, коли в пологовому будинку не те, що відівдати породіллю не дозволялося, а й квіті передати.

— Ось закінчує своє активне життя, за

саду відома — каже Алла Григорівна, — і спробує писати мемуари. Не для друку,

звичайно, а для рідних людей — дочок, зятів, онука. Хочеться розповісти про наше життя. Може, щось молодим згодиться з нашого досвіду...

Це говорити жінка, якій 77, которая багато літ брала участь в художній самодіяльності, а тепер очікує волонтерський центр обласної ветеранської організації.

А ще — четвертий рік є слухачем Волинського Акме-університету при Східно-європейському університеті імені Лесі Українки, де навчається, скажемо так, люди поважного віку. І хоч Валерій Петрович, за словами Алли Григорівни, більш домашній, іх удача може побачити, зокрема, на концертах духової музики, яку вони люблять, на мистецьких виставках.

І, звичайно, на дачі, до котрої вони іноді приїжджають, адже «там так гарно, коли оживаває природа».

«МИ ЗБЕРЕГЛИ УСІ НАШI ЛИСТИ. І НАВІТЬ НЕВІДПРАВЛЕНІ...»

Алла Григорівна, яка чомусь вважає себе суто прагматиком, вразила такими романтичними міркуваннями:

— Коли вже є життєвий досвід, коли

пройшов через багато випробувань, тоді ти навчився уступати, проявляти терпляче. Звичайно, за умови, якщо справді ця людина — твоя половинка — тобі дорога. Мені здається, треба частіше зга

дувати ті дні, коли любов тільки-но задоржувалася. Якось сказала Валерія: «Я стала забувати, який ти був, коли в тебе закохалася». І попросила знайти його знімки зі шкільних, курсантських років. Тепер вони — на видному місці. Я бачу того хлопчика, юнака, який розбудив мої почуття.

А ще, я виявилося, у цій сім'ї зберегли листи з далеких літ.

— Я сама вже забула, що писала (а листувалися місяці школи, коли я вчилася в університеті, він — у військовому училищі), — каже жінка. — Років два тому перевітувалася і дивувалася: невже це є?

На мос прохання Алла Григорівна озвучує окремі рядки, де йдеться про їхні почуття, «бо ж публікація для сторінки «Любить! Не любить»:

«Ніби побачилася з тобою, поговорила... Адже коли людині немає з ким поділитися думками, то вона «виливає душу» на папер, і її стає легше. Так хочеться побачити твою усмішку»; «По радіо передають концерт симфонічної музики. Послухаю і буду спати. Така наша доля, що ми приречені на самотність»; «Я жду, коли ми устрінемося і поговоримо про все. До нашої зустрічі залишилося зовсім мало часу».

— Це було написано, — коментує прочитання Алла Григорівна, — коли я у листах ще не цінувала свого майбутнього чоловіка. Він кінця кожного з них — строге: «До побачення, тисну руку». А він був сміливіший — його послання закінчувалися поцілунком.

А є ще багато невідправлених листів. Писала їх Алла Григорівна щодня, коли Валерій Петрович тижнями «сидів» у лісі.

— Це була розмова з чоловіком, — каже жінка. — А коли Валера вертався додому, то читав і дізнавався, як і чим жили ми з доньками без нього. Це ж був час без мобілів. У день народження не можна було поговорити по телефону, коли він був на службі. І тоді з'явилися такі рядки, які написані, наприклад, 10 січня 1969-го: «Обімно, цілу, вітаю із 29-річчям. Ти у мене ще зовсім молодий! Чекаємо, дуже чекаємо тебе. Спокійної тобі ночі, новонародженій!»

І насамкінець що й такий сюрприз у домашньому архіві Глушкових — листи, якими подружжя обмінювалися, коли на світ з'явилася їхня старша донечка. «Валері, май рідний! Дівчинка у нас — Сонечка. Маленька, але міцненька...»

І у відповідь таке послання: «Здрастуй, дорога Аллочко, бажаю тобі якнайшвидше окріпнути... Тисячі і на

віть більше разів цілу тебе... Як ти себе почуваш? Як маленька? З нетерпінням чекаю вас».

Зараз молоді навіть дивно з того, що був час, коли в пологовому будинку не те,

що відівдати породіллю не дозволялося, а й квіті передати.

— Ось закінчує своє активне життя, за

саду відома — каже Алла Григорівна, — і спробує писати мемуари. Не для друку,

звичайно, а для рідних людей — дочок, зятів, онука. Хочеться розповісти про

наше життя. Може, щось молодим згодиться з нашого досвіду...

Це говорити жінка, якій 77, которая багато літ брала участь в художній самодіяльності, а тепер очікує волонтерський центр обласної ветеранської організації.

А ще — четвертий рік є слухачем Волинського Акме-університету при Східно-європейському університеті імені Лесі Українки, де навчається, скажемо так, люди поважного віку. І хоч Валерій Петрович, за словами Алли Григорівни, більш домашній, іх удача може побачити, зокрема, на концертах духової музики, яку вони люблять, на мистецьких виставках.

І, звичайно, на дачі, до котрої вони іноді приїжджають, адже «там так гарно, коли оживаває природа».

— Згодом я вже вільно читала українською мовою, люблю і співаю українські пісні, — каже жінка. — І бережу «Кобзар», який мені у Жмеринці подарували чоловіків племінниця з таким автографом: «Нехай українська мова стане твоєю рі

■ Спеціальний репортаж

І В НАШІ ДНІ «ЛАМПОЧКУ ІЛЛІЧА» ЧЕКАЛИ 25 ЛІТ

Закінчення.
Початок на с. 24

Катерина ЗУБЧУК

— Коли торік влітку представники телеканалу приїхали вперше, то передусім відвідали нашу сільську раду. Далі разом із журналістом ми їздили в Рівненську райдержадміністрацію, у «Рівненобленерго», — розповів Микола Васильович. — А коли вже масив було електрифіковано, то тележурналісти навіть не поставили мене до відома, що йдуть у Забороль. Зрозуміло, що вони реалізували свій проект, відгукнувшись на проблему мешканця масиву «Південний» Сергія Воронюка. Але я вважаю, що сільський голова приймні має знати, хто працює на території сільради. Коли я прийшов на посаду голови, то електрифікація нових вулиць була проблемою № 1, якою і почав займатися. З листопада до кінця грудня 2015-го тричі був у голови правління «Рівненобленерго», ми спілкувалися з керівником і дійшли згоди, що працюватимемо над тим, аби масив було якнайшвидше електрифіковано. Я переймався цим питанням, а на фініші ось так вийшло, що сільська рада ніби й не має ніякого стосунку до його вирішення (добре, хоч не кажуть, що я заважав). Але це — дрібниці. Найголовніше, що проблеми вже нема.

ОДНА ПРОБЛЕМА

**ВИРИШЕНА,
ДРУГА — «НА НОСІ»**

На масив «Південний», до речі, Микола Шустов

Видно, що роботи з прокладання електролінії завершилися недавно.

з нами не поїхав. Мотивував це так:

— Дехто дивиться, що я воджу журналістів (мається на увазі з рівненських ЗМІ. — Авт.) на електрифіковані вулиці, і вважає, що на цьому піарює.

Тож супроводжувала нас працівник сільради Ольга Горецька. І відразу скажу: правильно Микола Васильович зробив, що відмовився від візиту на нові вулиці. Справа в тому, що того дня була відліга і наш редакційний автомобіль, який і на віддалені поліські хутори не раз їздив, не зміг тут пройти. Водій вчасно зупинився, щоб потім не шу-

кати трактора для буксирування. Тож ми далі пішли. «Пішли» — надто делікатно сказано: копалися у багнюці, ледь витягуючи ноги. Коли б із нами був сільський голова, то йому було б незручно за нас, а нам — за нього, господаря села. Забігаючи наперед, скажу, що вже повернувшись у редакцію, у телефонній розмові спітала Миколу Шустова про перспективу впорядкування вулиць Весела і Сонячна.

Оскільки триває будівництво, то тут їздить важка техніка і розбиває дорогу. Зараз щось робити — марна трата коштів. До того ж, постійних жителів поки що мало

— більше дачників, — сказав із цього приводу Микола Васильович.

І взагалі, за словами голови, після того, як вулиці електрифікували, земельні ділянки, вартість яких зросте, люди почнуть продавати. Одне слово, все ще «в процесі». Ось коли забудову буде завершено, тоді і до впорядкування вулиць дійде.

Оскільки постійних жителів тут мало, то не дивно, що і співбесідників у нас було небагато. А ті, з ким зустрічалися, твердили одне: буде світло (лінія, трансформатор є, але струм на день нашого візиту ще не підключили)

— будуть люди обживатися. І дорогу, ясно, треба зробити, бо коли хтось і захоче купити ділянку, то чи піде в таку грядюку?

На інтерв'ю, до речі, мешканці нових вулиць йшли неохоче, чомусь вважаючи, що це нас «хтось прислав».

— Від кого? — таке запитання почули, зокрема, від Василя Павлуши. І тільки після того, як ми запевнили, що самі по собі — представники газети «Волинь-нова», яка торік восени розповідала про проблему масиву «Південний», чоловік трохи розговоївся.

«Наши редакційний автомобіль, який і на віддалені поліські хутори не раз їздив, не зміг тут пройти.»

П'ять років живе він тут із сім'єю. Весь цей час його виричав бензогенератор. Добре, що проблема з електрифікацією нарешті вирішилась. А ось про те, як ходять по такій вулиці, чоловік сказав:

— А як? Старший син одягає вранці гумові чоботи і йде до школи, а я меншого в дитячий садок несу на руках. Хоча дорога — то таке — потепліє і буде сухо. Головне — світло. Тепер можна будуватися.

Поки що сім'я нашого співрозмовника живе у пристосованій господарській споруді. У планах — просторий будинок.

...Ми виходили із житлового масиву «Південний» городами у супроводі чоловіка, який зголосився нас провести на сусідню вулицю Шкільну коротшим шляхом. На останніх метрах особливо пошкодували, що не в гумових чоботях, і поспівчували людям, яким щодня доводиться місити багнюку. ■

Слово — зброя!

Ти прийдеш знов. Ми будемо на «ви»;
Чи ж неповторне можна повторити?
В моїх очах свій сум перепливі.
Але про це не треба говорити.
Хай буде так, як я собі велю.
Свій будень серця будемо творити.
Я Вас люблю, о як я Вас люблю!
Але про це не треба говорити.

Ліна КОСТЕНКО.

Вас так ніхто не любить. Я один.
Я Вас люблю, як проклятий.

До смерті.

Земля на небі, вечір, щастя, дим,
Роки і рік, сніги, водою стерти,
Вони мені одне лиш: Ви і Ви...

Микола ВІНГРАНОВСЬКИЙ.

УВАГА: НАГОЛОС!

дОнька
дочкА
чарівнА
«Фантазі! Ти сило чарівна»
(Леся УКРАЇНКА).

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

Спеціалісти з етикету радять звертатися на «ви» після 14 років.

ОКСАНО, ВИ — ЧАРІВНА!

Якщо присудок виражений не дієсловом, а прікметником, то залежно від обставин розмови може живитись і в множині, і в однині:

**Ви щасливі і Ви щасливий.
Ви чарівна і Ви чарівні.**

Тож офіційно: «**Ви були** присутні на засіданні?», а в приватному невимушенному спілкуванні: «Оксано, ви — чарівна!»

Займенник «ви» в українській мові пишеться з великої літери лише за шанобливого звертання у ділових документах чи вітальнích листівках.

Це так звана пошанна множина, коли одну людину називають «**Ви**».

Треба пам'ятати, що «**ви**» пишемо з малої літери, коли маємо на увазі кількох людей, навіть якщо й дуже їх поважаємо.

УСМІХНІТЬСЯ:

коли секретарка занадто поважає шефа...
«Івана Івановича немає, он тільки його паличка стоять у кутку!»

А ЛЮТЕ БУВАЄ ТИГРЕНЯ...

На класній дошці школярі пишуть: «**Восьме люто**». Щоб запам'ятати, як правильно відмінювати назив другого зимового місяця, мовознавець Олександр Авраменко пропонує вставити всі пропущені слова у це словосполучення:

«Сьогодні є восьме число місяця лютого».

А лютим може бути тигреня чи левеня.

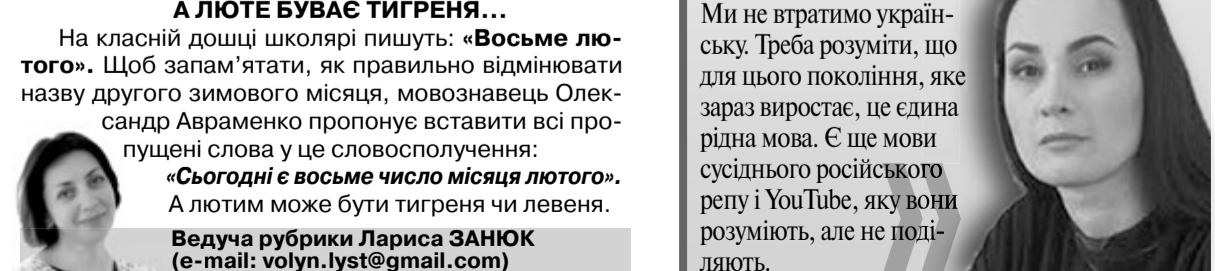
**Ведуча рубрики Лариса ЗАНЮК
(e-mail: volyn.lyst@gmail.com)**

■ Пряма мова

**Олександра КОЛЬЦОВА,
співачка, про перспективи
української мови:**

Тут буде українська Україна. Радянська, російська культура відходять. Просто дайте час, щоб їхні діти (носіїв російсько-радянської культури. — Ред.) пішли в українські школи. Коли мій трирічний племінник розповідає віршик українською, я бачу, як моя російськомовна мама просто тане. У мене є знайомий із Дагестану. Його дитина ходить в український садок. Повернувшись додому, сказала українською: «Тату, я за тобою скучила». Все, Україна з цього моменту в його серці...

Мовне питання в Україні — тимчасове. За сто років тут усі розмовлятимуть і розумітимуть українську. А ми поводимося так, ніби боймся її втратити. Це слабка позиція. Ми не втратимо українську. Треба розуміти, що для цього покоління, яке зараз виростає, це єдина рідна мова. Є ще мови сусіднього російського регулу і YouTube, яку вони розуміють, але не поділяють.

■ Знай наших!

Фото з особистого архіву Вікторії Пивовар.

Нагороди юним шевченкознавцям вручали на Чернечій горі.

ЗА ЛЮБОВ ДО КОБЗАРЕВОГО СЛОВА ОТРИМАЛА СТИПЕНДІЮ ПРЕЗИДЕНТА

«Для мене важливо щоразу по-новому відкривати для себе постать Тараса Шевченка, переосмислювати почуття, які він вкладав у свої літературні та мистецькі твори», — говорить Вікторія Пивовар, талановита студентка Луцького педагогічного коледжу

Роман НОВОСАД

Дівчина торік стала абсолютним переможцем VII Міжнародного мовно-літературного конкурсу імені Тараса Шевченка серед студентів вищих навчальних закладів I—II рівнів акредитації.

Вікторія — вихованка Ощівської ЗОШ I—II ступенів Городівського району. У школі дівчина брала активну участь у громадському житті, примножувала славу рідного навчального закладу на олімпіадах та конкурсах. Ще семикласницею Віка з'явила перше місце на олімпіаді з англійської мови серед учнів 8-х класів! Згодом ставала призером інтелектуальних змагань із біології, хімії, фізики, зарубіжної літератури та, звичайно, її улюбленої англійської. Саме любов до вивчення іноземних мов і спонукала Вікторію Пивовар після закінчення дев'ятирічки вступити до Луцького педагогічного коледжу.

«Торік кількох людей з моєї групи наш викладач української літератури, мудрий та шанований на Волині педагог, письменниця, заслужений учитель України Ніна Литвинюк-Горик обрали для участі в обласному етапі конкурсу імені Тараса Шевченка. Вирішила спробувати свої сили... перемогла», — згадує Вікторія Пивовар.

А за обласним ішов усеукраїнський етап конкурсу — і знову першість здобула талановита горохівчанка!

Нагороджували Вікторію Пивовар на Чернечій горі у Каневі — на місці, де Тарас Шевченко знайшов останній спочинок. Відзнаки її як абсолютному переможцю вручив державний секретар Міністерства освіти і науки України Павло Полянський, щиро побажавши волинянці нових успіхів у царині шевченкознавства.

«Перебуваючи на Чернечій горі в Каневі, я прислухалася до шуму Дніпра і шелесту дерев, сподіваючись усім єством від-

Вікторія Пивовар біля портрета українського генія.

За свої досягнення дякую найперше Ніні Петрівні Горик, що завжди цінує мене, підтримує як здібну студентку, а також моїм батькам, друзям, викладачам, учителям із рідного Ощева.

чуті дух Кобзаря, яким був перевопнений увесь навколошній простір. Такі моменти вселяють віру у незнищенну силу слова, наповнюють серце любов'ю і прагненням розвиватися духовно та інтелектуально, дотримуючись настанов Тараса Шевченка і вшановуючи його вічну пам'ять», — згадує незабутні мити Вікторія Пивовар.

А згодом відповідно до Положення про стипендії Президента України переможцям Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка 8 грудня 2017 року талановитій горохівчанці було призначено стипендію глави держави.

Цьогоріч Вікторія Пивовар укороте довела, що гідна високого звання президентського стипендіата, адже в обласному етапі конкурсу імені Тараса Шевченка вона виборола почесне друге місце і представлятиме нашу область на всеукраїнському етапі.

«За свої досягнення дякую найперше Ніні Петрівні Горик, що завжди цінує мене, підтримує як здібну студентку, а також моїм батькам, друзям, викладачам, учителям із рідного Ощева», — додає Вікторія. ■

■ Редакційна акція

ГЕРОЇ НАШОГО ЧАСУ: СІЧЕНЬ-2017

(перелік прізвищ номінантів подано в алфавітному порядку)

Кандидат	Публікація, дата	Ваш вибір
Валентина ГНАСЮК	«Як народилася «Зимова казка» від газети «Волинь-нова» 5 січня «Вона неймовірна — всіх заряджає і заражає любов'ю до танцю, бо фанатично любить свою справу» — так кажуть про керівника театру танцю «Енергія добра», що діє при Волинському центрі естетичного виховання в Луцьку Валентину Гнасюк.	
Петро КРАВЧУК	«Волинський Гіннес» дослідив свій родовід до 9-го коліна 19 січня Петро Кравчук — Почесний громадянин Любешова, добре відомий не лише на Волині, а й за її межами. Адже він — автор книг, у яких зібрано цікаві рекорди природи рідного краю і всієї України, а також надзвичайні досягнення наших співвітчизників.	
Олександр КРУГЛЯК	«За хірурга Олександра Кругляка моляться у Новому Айдарі» 28 січня Завідувач хірургічного відділення Волинського обласного госпіталю ветеранів війни був учасником і першого, і другого Майдану, а коли почалися бойові дії на Сході України, поїхав у фронтову зону на Луганщину, де своїм професіоналізмом здобув таку прихильність місцевих жителів, що вони — російськомовні медсестри і пацієнти — стали розмовляти з ним українською.	
Ігор ПАВЛЮК	«По стежці тій я впевнено ступаю, бо там сліди бабусь і дідуся...» 31 січня Відомий і в Україні, й за її межами поет, прозаїк, драматург, літературознавець, доктор наук із соціальних комунікацій, лауреат Національної премії «Залізний мамай», багатьох престижних всеукраїнських та міжнародних літературних премій і відзнак — усе це про уродженця Волині Ігоря Павлюка.	
Вальдемар ПЯСЕЦЬКИЙ	«Вальдемар Пясецький — Почесний краєзнавець України» 28 січня Цю найвищу нагороду Національної спілки краєзнавців України заслужено отримав у 2017 році відомий дослідник Луцька і Волині, старийшина краєзнавства Вальдемар Едвардович Пясецький. Його цікаві розвідки з історії Луцька і краю не раз друкувалися і на сторінках газети «Волинь-нова».	
Товій РІВЕЦЬ	«Товію Рівцю — 70!» 5 січня Доля щедро нагородила віртуоза-скрипалья, багатолітнього керівника камерного оркестру «Кантабіле», народного артиста та заслуженого діяча мистецтв України не лише великим даром музиканта, а й рідкісним талантом людності, чуттям слова та поезії. І той, хто хоч раз бачив його на сцені, отримував незабутнє відчуття спілкування зі Справжнім мистецтвом.	
Віталій ЧЕРНЯК	«Віталій Черняк — ТойЩоПроходитьЧерезВогонь» 19 січня Командир відділення чергової зміни частини спеціальної пожежної техніки міста Луцька, старший прaporщик служби захисту за майже 20 років на бойовому посту врятував не одне життя, тому понад усе хоче, щоб вогняний півень до жодної оселі ніколи не заходив.	

Дорогі друзі! У цій анкеті **героїв наших публікацій у січні-2017 року — СІМ кандидатів, а ви маєте проголосувати ЛІШЕ ЗА ТРЬОХ, тобто поставити навпроти них у графі «Ваш вибір» цифри 1, 2 або 3** (це буде ваша трійка призерів, де 1 — означатиме перше місце, 2 — друге, 3 — третє). Або напишіть трійку найкращих на окремому аркуші.

Відповіді надсилайте на адресу редакції до 16 лютого з приміткою «Людина місяця». Кожен конверт із анкетою візьме участь у спеціальному жеребкуванні, під час якого ви можете виграти цінний приз. Не втратьте цей шанс!

При визначенні переможця своє слово скажуть й наші інтернет-читачі сайту **volyn.com.ua**. Під час підбиття підсумків 50% голосів належатиме колективу редакції, 25% — читачам друкованої версії «Волинь-нової», яким ми пропонуємо анкету в газеті, решта 25% — результати голосування на нашій веб-сторінці **volyn.com.ua**. Тож можете підтримувати людей, які вас найбільше вразили, двічі: в газеті і в інтернеті. Віддайте свій голос за друга!

Також чекаємо на вашу підказку адрес, де живуть Герої нашого часу. Про достойних людей повинна знати країна!

■ Тема №1

Валентина Ліщук воює проти Путіна із далекого Сієтла

Жінка з поліської глибинки за океаном стала волонтером, кидаючи у такий спосіб виклик кремлівському агресору. Вона принципово не дивиться російських каналів, за власні кошти закуповує харчі та передає їх українській армії

Олександр ПРИЙМАК

Звичайна вчителька із Каменя-Каширського, більше 20 років живе поза Україною, в передмісті Сієтла. Та навіть тут, у США, не забуває своїх коренів, ходить до українського храму, займається громадською діяльністю. Останні два роки активно підтримує наших героїв-військових у зоні АТО та їхні сім'ї.

— Я родом із Каменя-Каширського, закінчила тут школу в 1979-му, — розповідає Валентина Ліщук (на фото). — Рік пропрацювала піонервожатою в школі села Ворокомле. Згодом вдалося вступити до Рівненського педагогічного інституту на дошкільний факультет. З чоловіком Миколою одружилися у 1986 році. Він у мене із села Оленине, військовий пропагандист, випускник одного з найпрестижніших у Союзі «Военного краснознаменного института Министерства обороны СРСР», як тоді називали.

— Уявляєте, — усміхається співрозмовниця, —

хлопець із поліського села вивчав у провідному виші китайську мову (в якій більше трьох тисяч ієрогліфів!). Після інституту направили його на Далекий Схід. Так ми потрапили спочатку в місто Благовещенськ. А після розвалу Союзу, у 1994-му переїхали до США. Думали, пробудемо там недовго, заробимо трохи грошей та й повернемося в Україну. Та наше заробітчанство затягнулося майже на 22 роки.

Пані Валентина щиро зізнається, що до останнього часу мало цікавилась політикою і ситуацією в Україні. Як і більшість наших співгromadjan, котрих доля залинула в інші країни, була зайнита виживанням у непростих для емігранта-заробітчанина умовах, забуваючи інколи про те, звідки вона родом.

— Ми всі тут — «руssкие», — зітхасе пані Валентина. — Українець ти, росіянин чи білорус — усі сприймаються американцями однаково. Коли ми нарешті приїхали власний будинок, по сусіству мешкала родина

з Житомирщини. Комічна ситуація з цим вийшла. Запитують у мене: «Хто ваші сусіди?». А я, подумавши, відповідаю: «Русские», — а потім додаю: — «Євреї з України».

Можливо, саме це стимувало жінку і від якоїсь громадської активності. Вона мало зважала на життя інших українців, хоч у Сієтлі діє

Коли Москва анексувала Крим, чоловік відразу ж пішов у кабельну компанію і відімкнув Перший російський канал.

численна Асоціація українців штату Вашингтон. За звичкою відвідувала чужу для себе церкву, а інформацію про Україну черпала з російських каналів. Та ситуація змінилася, коли Путін підло вstromив ніж у спину, розв'язавши криваву війну на Сході України.

— У Сієтлі є українська громада, але раніше ми не цікавилися її діяльністю. Та коли Москва анексувала Крим, Коля відразу ж пішов у кабельну компанію і відімкнув Перший російський канал. Новини їхні, звісно, в інтернеті читаю: треба ж знати, чим живе країна —

агресор. Перестали ходити і в російську церкву. Хоч до цього роками відвідували. Не без труднощів знайшли в Сієтлі храм Української православної церкви Константинопольського патріархату (парафія Святої Трійці УПЦ в США). Ці богослужіння для нас стали віддушиною: там все в українському — вишивані корогви, рушники. Наш отець Андрій Матлак — із Тернопільщини, йому 30 літ. Дуже хороший священик. Тут, у храмі, молимося за наших полонених, тих, хто загинув на фронти.

Відвідини українського храму, участь у громадському житті стали переломними в розумінні пані Валентиною себе як українки. У такій непростій для Батьківщини ситуації їй хотілося чимось допомогти рідній землі і людям, які її захищають. Так жінка стала волонтеркою. Разом із однодумцями організувала при храмі збір коштів, котрі відправили в Україну на потребу армії, часто передавала власні заощадження волинським бійцям, що воюють на Сході. Закуповували харчі, сухпайки, інші необхідні речі для фронту. Саме з Волинню для Валентини Ліщук пов'язана і цікава зустріч, що трапилася у Сієтлі наприкінці січня 2015 року.

— Наши волонтери організували приїзд в Америку від і дітей полеглих бійців. Так я познайомилася з Майєю Шостак із Луцька, чоловік якої Сергій загинув на війні, та з Валею Королько. З'ясувалося, що ми з нею з одного міста, та ще й сусіди. Світ тісній.

Історія Валентини Ліщук — лише одна з тисячі, коли прості українці щодня самовіддано працюють задля збереження нашої країни. З такими щирими патріотами ми обов'язково переможемо агресора. ■

ПП БУРМАКА Н. П.

10 та 17 лютого

відбудеться індивідуальний прийом лікарями
ефективне лікування від

**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ ТА ЗАЙВОЇ ВАГИ**

лікування - анонімне
м. Луцьк, просп. Волі, 6 (Федерація профспілок), www.nadiya.com.ua,
тел. (0332) 75-11-75, 20-05-55, моб.: 095-808-20-53, 098-388-88-36, 063-241-25-51.
м. Рівне, тел. (0362) 43-57-58.

Центральний офіс: м. Черкаси, вул. Крупської, 1/1 (0472) 63-16-16, 63-25-28.

СУДОВЕ ОГОЛОШЕННЯ

Ковельський міськрайонний суд Волинської області повідомляє, що 18 січня 2018 року судом ухвалено заочне рішення у справі № 159/4023/17 (проводження № 2/159/93/18) за позовом Василюк Галини Семенівни до Брюховича Олексія Петровича про втрату права користування житловим приміщенням.

Відповідачем Брюховичем Олексієм Петровичем протягом 30 днів від дня опублікування цього оголошення в газеті «Волинь-нова» може бути подана заява до Ковельського міськрайонного суду про перевідгляд заочного рішення.

КАБІНИ МТЗ

**БІЛОРУСЬКОГО
ВИРОБНИЦТВА**

**Запчастини
до тракторів
МТЗ (широкий
асортимент)**
ТОВ «Укроптзапчастина»

Eldorado_777@ukr.net

Тел. (095)281-87-51

Продаємо насіння гороху

сорту «Готівський» (Чехія), стійкий до вилягання і розтріскування. Ціна договірна.

Тел. 067 332 00 24.

ВАС ЗАМУЧИВ БІЛЬ У СУГЛОБАХ ТА СПИНІ?

Постійна важкість у ногах, скрутість в русі, набряклість і хрускіт. Набридло постійно наносити мазі і пити знеболюючі таблетки? Всі спроби, які робилися раніше, безуспішні?

-ТЕЛЕФОНУЙТЕ ТА ОТРИМАЙТЕ БЕЗКОШТОВНУ КОНСУЛЬТАЦІЮ від фахівця, який підкаже метод рішення при таких захворюваннях, як:

- Артрит, артроз, поліартріт, остеохондроз, остеопороз, радікуліт, ревматизм, посттравматичні болі.

Якщо ви хочете ходити вільно і жити без болю,

ТЕЛЕФОНУЙТЕ на номери:

(044) 338 26 94,

(098) 845 66 83, (063) 010 46 37

■ «Гарбуз із секретом»

I ЯК МИ ВАС ОБХИТРИЛИ ІЗ РОНАЛЬДОМ РЕЙГАНОМ?

Лише один читач (!) зумів дати правильну відповідь на запитання нашого 11-го туру, тому редакція зараховує собі розгрому перемогу. Але ми не сильно раділи, бо знали, що нам це не допоможе у загальному підсумку, адже у 10-му турі (запитання про зубну щітку) з невеличкою перевагою ми все ж таки віддали вам бал. Хоча там так було близько до нічієї, але... Отож остаточний рахунок в інтелектуальному протистоянні «Читачі» — «Газетярі» — 6:5 — на користь наших відданих друзів. Вітаємо! Дякуємо за активну участь у нашему конкурсі. І запрошуємо до нових вікторин тепер лише на сторінках «Цікавої газети на вихідні».

Запитання №11:

Він казав, що треба жити по-новому, знизити податки, зупинити інфляцію... Чи не нагадують вам когось ці слова? Але це не Петро Олексійович. Це птиця вищого польоту. І, звісно, не Віталій Кличко. Орел! І не співаючий ректор Михайло Поплавський... Але коли був юним орлом, як Михайло Михайлович, його теж обожнювали жінки. Спортсмен, не комсомолець, активіст, просто красень і супермодник. Ще з

молодих років міг обирати собі красунь, тому й славився тим, що з ним стибали у гречку. Вона теж здалася йому одразу. Але потім взяла в свої оберти і нікого до нього не допустила, навіть заолучала до цього «темні сили». І коли тільки починалась кар'єра, і коли вона закінчилась. Про таку жінку мріє кожен чоловік. А приготовлені нею супи — хоч він міг замовити найдорожчі страви на планеті — допомагали йому одужати...

Щодо обіцянок жити по-новому,

Конкурс надалі відбуватиметься лише на сторінках «Цікавої газети на вихідні».

нашому конкурсі не проводимо жеребкування, а називаємо ім'я переможця, який сам отримає 200 гривень призових — це Олександр Чайковський з Мар'янівки Горохівського району. Вітаємо! І просимо переможця надіслати на адресу редакції копії першої і другої сторінки паспорта, а також ідентифікаційного коду. Пан Олександр, до речі, зізнався, що теж не одразу розгадав завдання, тому «мусив звернутися по допомогу до інтернету».

А ми вам хочемо зінатися, що намагаємося так формулювати запитання, щоб вам не міг одразу заради-ти мудрий дядько Google. Вдається не завжди. Але ми стараємося. І особливо радіємо, коли ви пишете, що шукали відповідь усією родиною. Пе-рееконалися, що «Гарбуз із секретом» зближує?

Проте хочемо вам сказати, що конкурс надалі відбуватиметься лише на сторінках «Цікавої газети на вихідні». Читачі «Волині-нової» вже не отримують нових завдань. Тому ми радимо їм вписати й «Цікаву газету на вихідні» — і тоді будемо зустрічатися ТРИЧІ на тиждень (**передплатний індекс комплекту:** для Волині — **60306**, для Рівненщини — **60313**).

знизити податки, зупинити інфляцію... Слова свого він дотримав. Навіть пішов далі — і розвалив існуючий у світі паритет. Що теж обіцяв своїм людям. До речі, коли йому повідомили, що він нарешті став головним у країні орлів, цю звістку зустрів у чому мати народила...

Чиє фото ми заховали у гарбузі?

Ми навіть не могли уявити, що лише один (!) учасник вкаже правильну відповідь на запитання 11-го туру — «Рональд Рейган». Тому вперше у

Цікаві факти

«Я хочу тільки одного — щоб Ненсі не розділила цієї долі»

З такими словами звернувся до нації 40-й американський президент Рональд Рейган (1981 — 1989), коли дізнався, що в нього хвороба Альцгеймера. Сьогодні ми вам запропонуємо кілька епізодів із життя глави Білого дому, який усе зробив для зміцнення своєї країни і розвалу імперії зла — Радянського Союзу

● Рональд із дитинства любив спорт, особливо плавання, тому мав чудову атлетичну фігуру. У 15 років він влаштувався працювати рятувальником на пляжі і за два роки спас... 77 осіб! Якось витягнув із води красиву дівчину. Пришовши до тями, вона сказала: «Ти ста-

неш першою людиною в державі» — і поцілуvala його. Ронні почervonів, його серце затискало... Але дівчина сказала, що кохання його життя носитиме ім'я Ненсі, а в неї — інше. Виявляється, врятована була ясновидицею.

● У Голлівуді актор Рональд Рейган очолював комітет, який боровся із прихильниками комуністичної ідеї. Акторку другорядних ролей Ненсі Девіс також підозрювали у прихильності до «леніністів». Її викликали на співбесіду до Рейгана. Достатньо було однієї зустрічі, щоб... Рональд і Ненсі не просто освідчилися одне одному. І справа не в тому, що Ненсі, яка захоплювалася астрологією, вірила в літаючі тарілки, відвідувала салони медіумів, знала: чоловіком її життя стане не просто дуже високий і сильний брюнет, гарний

актор, а велика в країні людина... Великим його зробила їхня любов. «Без неї для мене було б усе байдуже», — казатиме він і називатиме її Мамочкою (подарувала йому двох дітей), а вона: «Мое життя розпочалося з Ронні — я не можу без нього дихати...»

● У своїх мемуарах Рональд Рейган згадував про мить тріумфу у 1980 році: «Я був у душі, коли зателефонували з Білого дому. Ненсі покликала мене до телефону. Це був Джиммі Картер. Він сказав: «Вітаю, ви стали президентом Сполучених Штатів Америки». Цеї миттія стояв у чому мати народила. Через кілька секунд Ненсі поклала мені на плечі рушник...»

● Коли вони переїхали в Білій дім, Ненсі продовжувала тісно співпрацювати з астрологами і екстрасенсами, складала чолові-

ФОТО з сайту youtube.com

Такими вони були у зеніті слави — Рональд Рейган (1911 — 2004) і Ненсі Рейган (1921 — 2016).

кові гороскопи, вказувала на сприятливі і несприятливі дні. А коли на Рейгана був здійснений замах, із Білого дому спеціальним гелікоптером щодня доставляли в госпіталь суп, який готовила сама Ненсі, адже чоловік його обожнював. Це заликовувало йому рані. У цей час Ненсі спала в його сорочці, щоб відчувати запах коханого, який її заспокоював.

● І коли вже на пенсії, у 1994 році, Рональд Рейган занедував на хворобу Альцгеймера, він звернувся в лісті до американського народу: «Я хочу тільки одного — щоб Ненсі не розділила цієї долі». Вона намагалася не залишати його ні на хвилину і дарувати йому свою любов, як і протягом понад п'ятирічної заспокоював. ■

Суперприз — квартира у Києві!

Саме зараз перевірте: якщо призовий номер 117 належить Вам, то, можливо, саме Вас ми оголосимо Головним переможцем і вручимо ключі від квартири!

- Візьміть дві останні цифри року, в якому Ви народилися.
- Тепер додайте свій вік, який виповнився Вам в 2017 році.
- Якщо в результаті вийшло 117 — вітаємо! Ви — переможець!

Саме Ви можете стати її володарем.

Якщо отриманий результат збігся з призовим номером, швидше повідомте нам!

Не забудьте назвати призовий код акції — 21266

0 800 30-00-27

Ми чекаємо на Ваш дзвінок з понеділка по п'ятницю з 8:00 до 20:00, у вихідні дні - з 9:00 до 18:00.
(дзвінки в межах України зі стаціонарних і мобільних телефонів безкоштовні).

ТОВ «Південний Найти» є філією із організацією наявності Акційної Фонду, Заданий вартикість призи до 1 000 000 гривень.
Акція діє з 20.06.2018 р. по 29.06.2018 р. на всій території України. З Україною, які пройде брати участь у цій акції, повинні повідомити Організацію, якій відповідає залучення товарів та послуг на сайті: www.imageid.com.ua

САДЖАНЦІ великоплідної малини

10 шт.=200 грн, 20 шт.=350 грн,
50 шт.=600 грн, 100 шт.=1000 грн

замовте безкоштовний каталог плодових та ягідних рослин

www.titovchp.uaprom.net
099-374-58-10
063-461-88-32
067-481-19-43

Пам'ятники

з мармурової крихти та натурального каменю.

Виготовлення та установлення.
(0332) 70185172, (050) 197168169.

Bітаємо!

Завтра відзначатиме 40 років від дня народження кохана дружина, любляча мама, жителька села Лички Ківерцівського району

Тетяна Миколаївна ТАЛАЩУК.

Дорога іменинице, ти гарна господиня, чудова мама, даруєш турботу і море любові. З тобою нам затишно і світло.

Спасибі за ласку, за руки умілі,
Що вміш підтримати словом і ділом,
Що в рідному домі надійно та широко.
Живи нам на радість у щасті та миру.
Хай Бог милосердний

з високого неба
Дарує все, чого тобі треба.
А Матінка Божа — Цариця Свята —
Дарує щасливі та довгі літа.

З повагою та любов'ю
діти Діана, Інна, чоловік Іван.

День народження святкуватиме завтра жителька села Довгів Горохівського району

Людмила Сергіївна КИРИЧУК.

Наша мила і люба, найкраща у світі,
Бажаємо щастя, даруємо квіти.
Щоб сонце і зорі плекали тепло,
Щоб завжди здоров'я у тебе було.

Щоб смутку не знала, ми просимо долі,
Добра тобі й радості, рідна, доволі.
Бо людям для щастя багато не треба —
Сімейного затишку й мирного неба.

З любов'ю
коханий Олександр,
мама Майя, тато Сергій,
брать Вадим з дружиною Ольгою.

Золотий ювілей сьогодні відзначає хороший син, брат, люблячий чоловік, турботливий тато

Андрій Васильович ІВАНОВ,

житель села Чемерин Ківерцівського району.
Бажаємо міцного здоров'я, щастя, удачі, здіснення мрій та задумів. Хай життя буде казкою, в якій ви завжди бажаний гість.

Хай обминають вас тривоги,
Хай Бог даста щастя на путі,
Хай світла й радісна дорога
Завжди вам стелиться в житті.

Тож не страйте і не знайте
В житті ні смутку, ані бід,
У серці молодість плекайте,
Живіть до ста щасливих літ.

Соня бажаєм у душі,
Долі щедрої і доброї,
Хай мрії ваші всі збуваються,
Бажаєм всього, що щастям називається.

З повагою
родина.

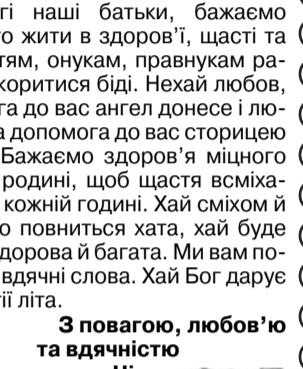

жителі села Тоболи Камінь-Каширського району.

Дорогі наші батьки, бажаємо вам довго жити в здоров'ї, щасті та добрі, дітям, онукам, правнукам радіти і не коритися біді. Нехай любов, ласку Бога до вас ангел донесе і людям ваша допомога до вас сторицю прийде. Бажаємо здоров'я міцного і миру в родині, щоб щастя всміхалось при кожній годині. Хай сміхом і веселістю повниться хата, хай буде родина здоровій та блага. Ми вам посилаємо вдячні слова. Хай Бог дарує вам многії літа.

Дорогі наші батьки, бажаємо вам довго жити в здоров'ї, щасті та добрі, дітям, онукам, правнукам радіти і не коритися біді. Нехай любов, ласку Бога до вас ангел донесе і людям ваша допомога до вас сторицю прийде. Бажаємо здоров'я міцного і миру в родині, щоб щастя всміхалось при кожній годині. Хай сміхом і веселістю повниться хата, хай буде родина здоровій та блага. Ми вам посилаємо вдячні слова. Хай Бог дарує вам многії літа.

З повагою, любов'ю
та вдячністю
дочки Ніна,
Галина,
Надія, зяті
Іван, Віталій,
син Сергій,
невістка Тетяна,
8 внуків, свахи
Лідія, Тамара.

Чудового зимового дня, 12 лютого, ювілейний день народження святкуватиме житель села Залухів Ратнівського району

Йосип Іванович КУЗЬЯ.

Вісім десятків прожитих літ — це по-другому! Низький уклін вам, честь і хвала.

Ви чоловік, батько, дід щасливий,
Душою та обличчям гарний.

Вас любимо всією душою,
Живіть ще довго на радість нам.

Ми вам зично здоров'я,
Щастя, довгих років.

Не знати ні горя, ні бід

Вам у цей день ми побажаємо

І з круглою датою вітаємо.

З повагою і вдячністю
дружина Єва, син Іван, дочки
Лідія, Олена, зять Анатолій,
невістка Віра, внучки Дмитро,
Іванна.

Золотий ювілей сьогодні відзначає хороший син, брат, люблячий чоловік, турботливий тато

Андрій Васильович ІВАНОВ,

житель села Чемерин Ківерцівського району.

Бажаємо міцного здоров'я, щастя, удачі, здіснення мрій та задумів. Хай життя буде казкою, в якій ви завжди бажаний гість.

Хай обминають вас тривоги,
Хай Бог даста щастя на путі,
Хай світла й радісна дорога
Завжди вам стелиться в житті.

Тож не страйте і не знайте
В житті ні смутку, ані бід,
У серці молодість плекайте,
Живіть до ста щасливих літ.

Соня бажаєм у душі,
Долі щедрої і доброї,
Хай мрії ваші всі збуваються,
Бажаєм всього, що щастям називається.

З повагою
родина.

ДО УВАГИ ЧОЛОВІКІВ!!!!

Якщо вас турбують проблеми:
порушення потенції;
короткий статевий акт;
безліддя; порушення реакції
на сексуальне збудження;
розмір статевого органа —
зверніть на це увагу зараз.

Мен Суппорт — це препарат, який допомагає вирішити ці проблеми.

Вартість Men Supportu — 86 гривень.

Звертайтесь за телефоном + 380660861710.

Висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи від 09.02.2012 р. № 05.03.02-03/9055. БАД. Не є лікарським засобом. Перед використанням ознайомтеся з інструкцією та проконсультуйтесь з лікарем.

РЕАЛІЗУЄМО:

КОМБІКОРМ (для тварин і птиці), **ПТИЦЮ** (бройлер, качка, м'ясоягочна, гуска, індик), **ЦУКОР, БОРОШНО, КРУПИ.**

Доставляємо по області.

Тел.: 066-408-77-76,

067-362-95-32,

067-332-62-50,

067-332-68-00.

ПІДПРИЄМСТВО РЕАЛІЗУЄ ТЕХНІКУ, ЯКА БУЛА У ВИКОРИСТАННІ:

Марал-125 Е-281 з кукурудзяною жаткою і підбирачем — 2 шт., плуг ПО-6 (Унія) — 2 шт., різак для силосу до навантажувача ПБМ 08 — 1 шт., сівалка кукурудзяна УПС-8 — 2 шт., прес-підбирач ППР «Ірпінь» — 1 шт., передпосівний агрегат КАПОГ-4 — 1 шт., змішувач гербіцидів СТК-4 — 2 шт., тюкозакувальна машина в поліетиленову пілку — 1 шт., приставка для обмолоту соняшника до комбайна «MEGA»-204 до жатки 6,6 м — 2 шт., барабанна сушарка СЗС 2Б — 1 шт., силосний комбайн «Джон-Дір» 7300 — 1 шт., комбайн «Дон Лан» 1500Б — 2 шт., зерновий комбайн «Славутич» КЗС-9-1 — 2 шт.

Тел. 0673328261.

ПП «Армакул»

● виробництво

холодильних камер

● будівництво

холодильних складів

● будівельні роботи

● капітальний ремонт

І реконструкція будівель.

093-477-06-01

<https://armacool.prom.ua>

ФЕРМЕРСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО У СЕЛІ ШЕПЕЛЬ ЛУЦЬКОГО РАЙОНУ

ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ ПРАЦІВНИКІВ:

тракториста на Т-150, агронома, головного інженера, інженера-механіка, економіста.

ЗАРПЛАТА ВИСОКА!

Проживання + харчування безкоштовні!

Детальніше за тел. 067-334-53-27.

Загублене свідоцтво про реєстрацію серії АБ, номер 078802 від 26.04.2002 року на трактор Т-150 К, 1992 року випуску, заводський номер 553144, номер двигуна 30119830, що належить СГПП «Дружба» Луцького району, вважати недійсним.

ВІБРОБЛОКИ (11 грн/шт)

ГАЗОБЛОКИ (985 грн/м³)

від виробника

Організовуємо

доставку.

Тел.: 066-897-96-96,
067-116-11-44.

ОТРИМАЙТЕ КЛЮЧІ ВІД АВТОМОБІЛЯ АБО 510 000 ГРН!

За останні роки було вручено
17 автомобілів, і сьогодні
ми розшукуємо 18-го пе-
реможця і єдиного влас-
ника нового автомобіля
або 510 000 грн!

Терміново телефонуйте за безкоштовним номером та

повідомте про Ваш вибір: автомобіль або 510 000 грн!

0-800-50-55-48

КОД АКЦІЇ: 24771

Дзвінки БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних і мобільних телефонів у межах України (понеділок – субота з 08:00 до 20:00, неділя з 09:00 до 19:00)

© ТОВ «МУЛЬТИШАНС», а/с № 32, м. Київ, 03300. 2018 р. NDI_KEY_CC_VOLYN_080218

*Акція № 18 проводиться з 12.12.2017 р. по 12.06.2018 р. на всій території України. Розіграш відбудеться 14.06.2018 р. в м. Київ. Детально про умови лотереї та місце проведення розіграшу відноситься з окремою листа. Призовий фонд трьох маркетингових акцій, які будуть проводитися впродовж року, складає 510 000 гривень (у даному макеті представлений у вигляді автомобіля, організатор залишає за собою право вибірку між врученнем грошової та рендерової премії). Дана маркетингова акція не є лотереєю, грою (в тому числі азартною або іншим законом, заснованим на ризику), конкурсом або публічною обмеженою вимаганієм без оголошення конкурсу у розумінні Глави 78 Цивільного кодексу України. Відповідно до цієї акції, клієнт дає згоду на подальше використання компанією та партнерами її персональної інформації, таку згаду може відбутися будь-якою місцем. Телефон для дзвінків: (044) 290-93-62 (вартість постійного зв'язку з тарифами ПАТ «Укртелеком»). Тільки для повнолітніх. **Мається на увазі сума призовового фонду, частину з якого отримає Головний переможець у разі офіційного визнання перемоги.

Закохані ховалися тут від недобрих очей і пересудів. Його сім'я не любила молодої вдoviці, в якої залишилася маленька доня. А він любив їх обох. Ангелінку, ангелика з синими очима і волоссям кольору спілі пшениці. І її маму Віру.

— Зійдешся із вдовою — прокляну, — недобре мовила Іванова матір.

— Не беріть гріха на душу.

— До ворожків піду, аби відробили. Причарувала вона тебе, Івасю.

— Хто вам таке сказав?

— Усе село говорить.

— Ще такий не народився, аби про нього не говорили.

— Недарма казали, що Вірчина баба відмумуала. Може, через те є сиротою, а потім удовою Вірка стала.

— Та в нас через кожну хату відьма жила чи живе, якщо віртити пліткам...

— То не плітки. До покійної Федори всі ходили, якщо худобина заслабне.

— Хіба зле, що вона тваринам помагала?

— Ой, різного наслухалася про їхній рід.

— А про наш що кажуть?

— Не жартуй, сину. Хай іде вдова на чужі руки. А за тебе найкраща дівка заміж піде. Бо ми і не бідні. І вродою тебе не обідено. А у вдови одне багатство — її дитина.

— Мамо, я жити без Віри не можу.

— То не живи...

...Івасю не втів перед Вірою розмови з матір'ю. Молода жінка посмутніла. Материнські прокльони біду приносять.

— Івасю, знайди собі дівчину, одружися. Живи спокійно. Заради нашого кохання.

— А ти?

— Пересумую, перетужу, переплачу...

— В Ангелінки повинен бути тато.

— Він є. На небесах.

— Hi, не залишу вас. Бо люблю...

Дерево слухало розмову. Жоден листочок не поворухнувся. А коли закохані пішли, налетів вітер, струсонув гілями. Глуше гупання нестиглих яблук розбудило грім. А потім засльотилося... Стара яблуня знала

ТЕЛЕПРОГРАМА

12 – 18 ЛЮТОГО

Волинь

з історією для душі! 16 ТЕЛЕКАНАЛІВ

■ На поворотах долі

ВДОВИНА ЯБЛУНЯ

Дерево любило підслуховувати їхні розмови. Бо вміло берегти таємниці. Воно чекало пізнього вечора, коли він і вона знову тут зустрінуться...

те, чого не знали люди. Пошерхлою корою котилися краплі-слози...

...Іванова матір ходила по ворожках і ворожбітах. Підливала синові у страві настої з трав. Шепотіла заклинання. І прокльони Віри посилали. Гріх не міг її спинити...

— Та нехай уже вони сходяться і живуть, — мовив дружині Іванів батько. — Може, то доля його.

— Hi! — вигукнула, мов навіжена.

— Чого ти така затята, жінко?

— Бо я своєму синові щастя бажаю. І вдові не віддам. Якщо жити з нею, то хай краще...

Чоловік не дослухав. Забрався з хати...

...Коли потруїлись Вірині кури, подумала: всяке буває, налилася чогось. А коли вночі побили вікно, злякалася. Не так за себе, як за доночку. Ще й почала знаходити під порогом жмутки сухого зілля, воду каламутну в слойках... Здогадувалася, чиїх рук справа. Вкотре просила Івана не приходити. А він і слухати не хотів. Казав, пора по обручки до міста їхати. А потім у Віри згоріла копія соломи. Добре, що стояла поодаль від хати. І вітру не було.

Невдовзі після цього Віри в селі не стало. Віддала свої непідірві пожитки сусідці, яка вдови не цуралася і дитину часом гляділа. Зібрала на світанку

Фото з сайту weekend.at

доночку й подалася невідь-куди.

Іванова матір полегшено зітхнула. Таки правду ворожки

заможні...

...Іван стукав у зачинені двері Віріної хати. Заглядав у

◀ Може, й справді, як і її баба, відьмою була і забрала Іванову душу з собою? Неспроста ж він так змінився. Непритомним став... ▶

казали: не будуть вони разом. Думала, пора нараяти синові гарну дівку. От Леся Грицькова не раз розпитувала про Івася. Аптекаркою працює. Батьки

вікна. Пустка. І в його душі оселилася порожнечча. Пізно ввечері пішов до старої яблуні. Очікував дива: може, Віра повернеться. Вдивлявся у темні

ПОНЕДІЛОК, 12 ЛЮТОГО

ТБ

УТ-1

- 06:00 Зимові Олімпійські ігри 2018 Фігурне катання. Команди. Фінал 06:10, 08:30 Зимові Олімпійські ігри 2018 Сноуборд. Слоупстайл. Фінал (жінки) 06:40 Зимові Олімпійські ігри 2018 Гірськолижний спорт. Гіантський слалом. Фінал (жінки) 09:30, 23:00 Зимові Олімпійські ігри 2018 Хокей. Групові стадії (жінки) 12:00 Зимові Олімпійські ігри 2018 Біатлон. Персональний (жінки) 13:00 Зимові Олімпійські ігри 2018 Саний спорт. Заїзд 1, 2 (жінки) 13:50 Зимові Олімпійські ігри 2018 Біатлон. Персько (чоловіки) 14:55 Зимові Олімпійські ігри 2018 Фристайл. Могул. Фінал (чоловіки). Стрибки з трампліна. Фінал (жінки) 16:30, 21:30 Студія зимових ігор 17:00 Зимові Олімпійські ігри 2018 Саний спорт (жінки) 19:00 Зимові Олімпійські ігри 2018 Ковзанярський спорт. 1500 м. Фінал (жінки) 21:00 Новини

ІНТЕР

- 06.10, 22.30 «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
- 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини
- 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з інтером»
- 10.20, 12.25 X/ф «Ігри дорослих дівчат»
- 13.30 Концерт «Творчий вечір Костянтина Меладзе. Останній романтик»
- 16.10 «Чекай мене»
- 18.00, 19.00 Ток-шоу «Стосується кожного»
- 20.00 «Подробиці»
- 20.40 Т/с «Запитайте в осені»

УКРАЇНА

- 06.30, 07.10, 08.15 Ранок з Україною
- 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 23.00 Сьогодні
- 09.30 Зірковий шлях
- 11.20 Реальна містичка
- 13.20, 15.30 Т/с «Дочки-лицаря»
- 16.30 X/ф «Паркер» (16+)
- 18.00 Т/с «Обручка з рубіном» (12+)

1+1

- 06.30, 07.10, 08.10, 09.10 «Сіданок з 1+1»
- 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30 ТСН: «Телевізійна служба новин»
- 09.30, 10.50, 12.20 «Чотири весілля»
- 12.35, 14.10 «Міняю жінку»

НОВИЙ КАНАЛ

- 03.00 Зона ночі
- 06.10 T/с «Коли ми вдома»
- 07.40 «Все буде смачно!»
- 09.55 X/ф «Пропоную руку і серце»

СТБ

- 06.10, 22.30 «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
- 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини
- 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з інтером»
- 10.20, 12.25 X/ф «Ігри дорослих дівчат»
- 13.30 Концерт «Творчий вечір Костянтина Меладзе. Останній романтик»
- 16.10 «Чекай мене»
- 18.00, 19.00 Ток-шоу «Стосується кожного»
- 20.00, 22.40 «Слідство ведуть екстрасенси»
- 23.40 «Один за всіх»

ІСТВ

- 05.00 Т/с «Відділ 44» (16+)
- 05.50, 19.20 Надзвичайні новини
- 06.40 Факти тижня. 100 хвилин
- 08.45 Факти. Ранок
- 09.15 Надзвичайні новини.
- Підсумки
- 10.10 Антизомбі
- 11.05, 13.15 Секретний фронт. Дайджест
- 12.45, 15.45 Факти. День
- 13.25, 16.15 X/ф «Історія лицаря»
- 16.30 X/ф «Паркер» (16+)
- 18.00 Т/с «Обручка з рубіном» (12+)

ТЕТ

- 06.00 Корисні підказки
- 06.20 Байдиківка
- 06.45 ТЕТ Мультиранок
- 09.25 X/ф «Золота зима»
- 11.00 Т/с «Усі жінки - відьми»
- 12.00 Панянка-селянка
- 13.00 Готель «Галіція»
- 14.00, 17.00, 23.00 Країна У
- 14.30 Віталік
- 16.00 Казки У
- 18.00 Танька і Володька
- 19.00 Вечірка
- 20.00 Одного разу під Полтавою
- 21.00 Т/с «Найкращий» тиждень
- 22.00 «Вірю не Вірю»
- 23.00 X/ф «Велике весілля» (16+)

МЕГА

- 06.00 Бандитська Одеса 08:00 Правда життя 09:00 Королівська кобра: обличчя до обличчя

К-1

- 06.00 T/с «H2O: Просто додай води»
- 08.30 X/ф «Роксолана» 13:30, 17:00, 19:00, 20:30
- 07.40 «Чи знаєте ви, що...»
- 08.20 «Файна Юкрайна»
- 09.30, 16.30 T/с «Беверлі-Хілс, 90210»
- 11.25 «Орел і Решка. Шопінг 2016»
- 12.25, 18.00 «Орел і Решка»
- 13.25, 19.00 «Орел і Решка. Незвідана Європа»
- 14.25, 20.00 «Орел і Решка. Ювілейний 2»
- 15.25, 21.00 «Орел і Решка. Навколо світу подорож»
- 22.00 «Вірю не Вірю»
- 23.00 X/ф «Велике весілля» (16+)

РТБ

- 07.00 Ранкове шоу 07:30, 08:00, 08:30 Новини 09:00
- X/ф «Роксолана» 13:30, 17:00, 19:00, 20:30
- 07.40 «Чи знаєте ви, що...»
- 08.20 «Файна Юкрайна»
- 09.30, 16.30 T/с «Беверлі-Хілс, 90210»
- 11.25 «Орел і Решка. Шопінг 2016»
- 12.25, 18.00 «Орел і Решка»
- 13.25, 19.00 «Орел і Решка. Незвідана Європа»
- 14.25, 20.00 «Орел і Решка. Ювілейний 2»
- 15.25, 21.00 «Орел і Решка. Навколо світу подорож»
- 22.00 «Вірю не Вірю»
- 23.00 X/ф «Велике весілля» (16+)

К-2

- 06.00 Ман Сіті - Лестер. Чемпіонат Англії
- 07.45, 16.30 Журнал Ліги чемпіонів
- 08.00 Бушido
- 09.00 «Нове Шалене відео по-українськи»
- 10.50 X/ф «Таємниця татуюваної мумії»

ФУТБОЛ-1

- 06.00 Ман Сіті - Лестер. Чемпіонат Англії
- 07.45, 16.30 Журнал Ліги чемпіонів
- 08.00 Бушido
- 09.00 «Нове Шалене відео по-українськи»
- 10.50 X/ф «Таємниця татуюваної мумії»

2+2

- 06.00 МульТИК 07:00 Перші про головне. Ранок 09:10, 15:15, 23:00 «Дзеркало історії» 10:10 «Світла» 09:30 Інша сторона 10:00 В гостях у Добрячка 10:30 Мультфільм 11:00, 20:00 Т/с «Пан покойка» 12:00, 21:00, 23:30 У фокусі Європа 12:30 Волинський портрет 13:00, 23:00 МузейОх 13:30 Шукаємо таланти 14:00, 18:30, 22:00 Волос 14:10 Концерт «Хоакін знов...» 1 ч. 15:00 Чарівна майстерня 15:20 Англійські класи 16:00 Худ. фільм «Сніговики» 18:45, 21:30 Новини «На часі» 19:00, 22:15 Т/с «Справа Дойла»

ЗІК

- 06:20 «МульТИК» 07:00 Перші про головне. Ранок 09:10, 15:15, 23:00 «Дзеркало історії» 10:10 «Світла» 09:30 Інша сторона 10:00 В гостях у Добрячка 10:30 Мультфільм 11:00, 20:00 Т/с «Пан покойка» 12:00

ВІВТОРОК, 13 ЛЮТОГО

ТБ

УТ-1

06:00 Зимові Олімпійські ігри 2018 Сноуборд. Хафлайп. Кваліфікація (чоловіки) 07:50 Зимові Олімпійські ігри 2018 Гірськолижний спорт. Фінал (чоловіки) 08:40 15 Зимові Олімпійські ігри 2018 Сноуборд. Хафлайп. Фінали (жінки) 09:30 Зимові Олімпійські ігри 2018 Хокей. Груповий етап (жінки). Лижні гонки. Спринт. Кваліфікація (чоловіки, жінки) 12:00 Зимові Олімпійські ігри 2018 Шорт-трек. Фінал. 500 м (жінки), 1000 м (чоловіки). Естафета. Кваліфікація 14:30 Зимові Олімпійські ігри 2018 Санний спорт (жінки), заїзд 4 16:00, 21:30 Студія зимових ігор 16:35 Зимові Олімпійські ігри 2018 Хокей. Груповий етап (жінки) 19:05 Зимові Олімпійські ігри 2018 Ковзанярський спорт. 1500 м, фінал (чоловіки) 21:00 Новини 23:00 Зимові Олімпійські ігри 2018 Шорт-трек. Фінал. 500 м (жінки), 1000 м (чоловіки)

ІНТЕР

жінку» 16.15 Т/с «Я знову тебе кохаю» (12+) 17.10 Т/с «Нескінченне кохання» (12+) 20.30 «Секретні матеріали» 21.00 Т/с «Школа» (16+) 22.00 «Інспектор. Міста» 23.35 Т/с «Як уникнути покарання за убивство-2» (18+)

СТБ

06.00 Мультфільм 06.10, 22.30 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером» 10.20, 12.25, 20.40 Т/с «Запитайте в осені» 12.50 X/ф «З життя начальника карного розшуку» 14.50, 15.45, 16.45 «Речдок» 18.00, 19.00 Ток-шоу «Стоється кожного» 20.00 «Подробиці»

УКРАЇНА

06.30, 07.10, 08.10, 09.10 «Сніданок з 1+1» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30 ТСН: «Телевізійна служба новин» 09.30, 10.50 «Чотири весілля» 12.20, 13.30, 15.00 «Міняю

ТБ

11.05, 17.40, 21.25 Т/с «Поганий хороший коп» 13.30, 15.30 Агенти справедливості-2 (16+) 16.00 Історія одного злочину (16+) 18.00 Т/с «Обручка з рубіном» 19.45 Ток-шоу «Говорить Україна» 21.00 Т/с «Чорна кров» (12+) 23.30 Т/с «CSI. Місце злочину» (16+)

НОВИЙ КАНАЛ

03.00 Зона ночі 03.40 Абзац 05.29, 06.49 Kids Time 05.30 М/с «Дракони: Перегони безстрашних» 06.50 Проект Перфект 09.20 Кохання на виживання 17.30, 22.00 «Вікна-Новини» 18.00 Т/с «Коли ми вдома. Нова історія» 20.00 «Наречена для тата» 22.40 «Давай поговоримо про секс 4»

ІСТВ

05.35, 20.20 Громадянська оборона 06.30 Ранок у великому місті Україною 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 19.00, 23.00 Сьогодні 09.30 Зірковий шлях

12.00 Панянка-селянка 13.00 Готель «Галіція» 14.00, 17.00, 23.00 Країна У «Поганий хороший коп» 14.30 Віталіка 16.00 Казки У 18.00 Танька і Володька 19.00 Вечірка 20.00 Одного разу під Полтавою 21.00 Т/с «Найкращий» тиждень моого життя» 22.00 «Вірю не Вірю»

МЕГА

06:00 Бандитський Київ 08:00 Правда життя 09:00 Акула 21-го століття 10:00 Дивовижний Ізраїль 10:40 Місця сили 11:40 Смартшоу 12:40 Україна: забута історія 13:30 Приховані реальність 14:20 Містична Україна 15:10, 21:40 Вічайдушні рибалки 16:00, 20:50 Скарбі зі звалища 17:00 Найнебезпечніші тварини 18:00, 22:40 дів., що перевернули світ 19:00 Таємниці автокатастроф 20:00 Великі танкові битви 23:40 Охоронці Гітлера

K-1

06.00 T/C «H2O: Просто додай води» 06.30 «TOP SHOP» 07.40 «Чи знаєте ви, що...» 08.20 «Файна Україна» 09.50, 16.10 T/C «Беверлі-Хілс, 90210» 11.10 «Орел і Решка. Шопінг 2016» 12.10, 18.00 «Орел і Решка» 13.10, 19.00 «Орел і Решка.

Незвідана Європа» 14.10, 20.00 «Орел і Решка. Ювілейний 2» 15.10, 21.00 «Орел і Решка. Навколо світу подорож» 22.00 «Вірю не Вірю»

2+2

06.00 Мультфільми 08.00 Бушидо 09.00 «Облом.УА.» 10.00, 18.15 «Спецкор» 10.35, 18.45 «ДжедА!» 11.05, 17.10 «Загублений світ» 13.05 «Помста природи» 15.05 X/ф «Викуп» (16+) 19.20, 20.20 T/C «Стоматолог» (16+) 21.25 T/C «Істки 7» (16+) 23.00 T/C «Істки 6» (16+)

РТБ

07:00 Ранкове шоу 07:30, 08:00, 08:30 Новини 09:00 X/ф «Роксолана» 13:30, 17:00, 19:00, 20:30 Інформаційний випуск «День» 13:40, 19:25 Тема дня 14:10 Фольклоризм (дорослий) 15:10 Надвечір'я. Долі 16:00 Радіодень «Життя» 16:20 Супільний університет 16:50, 18:55, 19:50 Служба розшуку дітей 17:10 Дісправа 17:40 Муз. фільм «Два береги» 18:00 Розслідування в Україні 18:20 Напам'ять 18:30 Без права на забуття 19:55 Лайфхак українською 20:00 Перехрестя правди 20:50 Казки Сашка Лірника

ФУТБОЛ-1

06.00, 16.00 «Європейський WEEKEND» 07.15, 17.15 Челси - Вест Бромвіч. Чемпіонат Англії 09.05 Чемпіонат Іспанії Огляд туру 10.00, 15.40, 20.50, 22.30 Мультифільми 11.00, 20.00 T/C «Пані покоївка» 12.00 Реал - Сосьєдад. Чемпіонат Іспанії 13.05 Ман Сіті - Лестер. Чемпіонат Англії 13.55 Севілья - Жирона. Чемпіонат Іспанії 15.00 Барселона - Хетафе. Чемпіонат Іспанії 19.05 Серіал «Кохані знав...» 2 ч. 21.00, 23.40 «Ніч Ліги чемпіонів» 21.35 LIVE. Йовентус - Тоттенгем. 1/8 фіналу. Ліга чемпіонів УЄФА

АВЕРС

06.00, 18.00 Шляхами Волині 06.30, 15.30 M/c «Тачки» 07.00, 08.00, 18.45, 21.30 Новини «На часі» 07.35 У фокусі Європа 08.35 Феєрія мандрів 09.00 Західністі 09.30 Інша сторона 10.00 В гостях у Добрічка 10.30 Мультифільми 11.00, 20.00 T/C «Пані покоївка» 13.30 Шукаемо таланти 14.00, 18.30 Волеві окуляри 16.30 Сад. Город. Квітник 17.00 Джем 19.00, 22.15 T/C «Справа Дойла» 21.00 Завтра сьогодні 23.30 Глобал 3000 3000 ZIK

ВОЛИНЬСЬКЕ ТВ, НОВА ВОЛИНЬ

07:00, 07:35, 08:05, 08:35 «Ранок з Нової Волині» 07:30, 08:00, 08:30, 13:30, 17:00, 19:00 Новини 09:00 Серіал «Роксолана» 13:43, 19:30 07:00 Ранкове шоу 07:30, 08:00, 08:30 Новини 09:00 X/ф «Роксолана» 13:30, 17:00, 19:00, 20:30 Інформаційний випуск «День» 13:40, 19:25 Тема дня 14:10 Фольклоризм (дорослий) 15:10 Надвечір'я. Долі 16:00 Радіодень «Життя» 16:20 Супільний університет 16:50, 18:55, 19:50 Служба розшуку дітей 17:10 Дісправа 17:40 Муз. фільм «Два береги» 18:00 Розслідування в Україні 18:20 Напам'ять 18:30 Без права на забуття 19:55 Лайфхак українською 20:00 Перехрестя правди 20:50 Казки Сашка Лірника

проспект 19:55 Т/ф «Терпка череве О.Валенті» 20:30 Новини. Сурдопереклад

АВЕРС

06.00, 18.00 Шляхами Волині 06.30, 15.30 M/c «Тачки» 07.00, 08.00, 18.45, 21.30 Новини «На часі» 07.35 У фокусі Європа 08.35 Феєрія мандрів 09.00, 23.30 Життя в цифрі 09.30 Інша сторона 10.00 В гостях у Добрічка 10.30 Мультифільми 11.00, 20.00 T/C «Пані покоївка» 12.00 Глобал 3000 12.30 Волинський портрет 13.00, 23.00 Музейок 13.30 Шукаемо таланти 14.00, 18.30, 22.00 Волос 14.10 В.Павлік «Улюблені хіти» 15.00 Чарівна майстерня 15.20 Англійські класи 16.00 Рожеві окуляри 16.30 Сад. Город. Квітник 17.00 Джем 19.00, 22.15 T/C «Справа Дойла» 21.00 Актуальне інтер'єр'ю

ZIK

06:20 «МультиZIK» 07:00 Перші про головне. Ранок 09:10, 15:15, 23:30 «Дзеркало історії» 10:10 «Завтра вже сьогодні» 10:40 Доказ 11:35 «Хітлобруд» 12:00 HARD з Влащенко 13:00 Перші про головне. День 16:00 Гра в класи з Сергієм Рахманіном 17:00, 20:00 Перші про головне. Вечір 19:15 VOX POPULI 21:00 «Перші про головне» 21:35 «Почуття Україну» 23:00 «DROZDOV» 00:00 «Королева півдня» 04:40 Історична правда з Вахтангом Кіпіані 04:00 «Художній фільм» 05:20 Концерт

СЕРЕДА, 14 ЛЮТОГО

ТБ

УТ-1

06:00 Зимові Олімпійські ігри 2018 Фігурне катання. Коротка програма (пари) 06:40 Зимові Олімпійські ігри 2018 Гірськолижний спорт. Сталом. Фінал (жінки) 07:55 Зимові Олімпійські ігри 2018 Лижнє двоборство. Стриби. Індивідуальні (чоловіки) 08:50 Зимові Олімпійські ігри 2018 Сноуборд. Хафлайп. Фінал (чоловіки) 10:35 Зимові Олімпійські ігри 2018 Лижнє двоборство. 10 км. Фінал Індивідуальні (чоловіки) 11:30, 23:00 Зимові Олімпійські ігри 2018 Хокей. Групова стадія (жінки) 13:00 Зимові Олімпійські ігри 2018 Біатлон. 15 км. Індивідуальні (жінки) 15:15 Зимові Олімпійські ігри 2018 Ковзанярський спорт. 1000 м, фінал (чоловіки) 16:45, 21:30 Студія зимових ігор 17:15 Зимові Олімпійські ігри 2018 Хокей. Групова стадія (чоловіки) 19:30 Зимові Олімпійські ігри 2018 Санний спорт. Зада. Зад. 1. Фінал 20:10 Зимові Олімпійські ігри 2018 Санний спорт. Двійка. Зада. 2. Фінал 21:00 Новини

ІНТЕР

НОВИН» 09.30, 10.50 «Чотири весілля» 12.20, 13.30, 14.55 «Міняю жінку» 16.15 T/с «Я знову тебе кохаю» (12+) 17.10 T/с «Нескінченне кохання» (12+) 20.30 «Секретні матеріали» 21.00 T/с «Школа» (16+) 22.00 «Міняю жінку - 13» 23.00 «Право на владу 2018»

СТБ

06.00 Мультфільм 06.10, 22.30 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером» 10.20, 12.25, 20.40 Т/с «Запитайте в осені» 12.50 X/ф «З життя начальника карного розшуку» 14.50, 15.45, 16.45 «Речдок» 18.00, 19.00 Ток-шоу «Стоється кожного» 20.00 «Подробиці»

УКРАЇНА

06.30, 07.10, 08.15 Ранок з Україною 07.00, 08.00, 09.00, 15.00, 16.45, 19.30 ТСН: «Телевізійна служба новин» 09.30 Зірковий шлях

ТБ

15.15, 16.15 T/C «Володимирська, 15» (16+) 18.45, 21.05 Факти. Вечір 20.20 Інсайдер 23.30 X/ф «Анаконда» (16+)

03.00 Абзац 04.49, 06.39 Kids Time 04.50 M/с «Дракони: Перегони безстрашних» 06.40 Проект Перфект 09.10 Кохання на виживання 11.00 Ревізор 14.50 Страси за Ревізором 17.00 Ревізор. Крамниці 19.00 X/ф «Відладний препід» (16+) 21.10 X/ф «Відладний препід 2» (16+) 23.40 X/ф «Доки ти спав»

ТЕТ

05.35, 10.10 Громадянська оборона 06.30 Ранок у великому місті Україною 07.00, 08.45 Факти. Ранок 09.15, 19.20 Надзвичайні новини 11.05, 17.45, 21.25 T/C «Поганий хороший коп» (16+) 12.05, 13.15 X/ф «Сезон убивць» (16+) 12.45, 15.45 Факти. День 14.10, 22.30 Скетч-шоу «На трох» 15.30, 15.30 Агенти справедливості-2 (16+)

16.00 Казки У 17.00, 23.00 Країна У 18.00 Танька і Володька 19.00 Вечірка 20.00 Одного разу під Полтавою 21.00 T/C «Найкращий» тиждень моого життя» 22.00 Рятівники

МЕГА

06:00 Бандитський Одеса 08:00 Правда життя 09:00, 17:00 Найнебезпечні

Футзал

Фото із сайту UEFA.com

Щойно бородатий іспанець Пола зіпсував настірні уболівальникам, які приїхали до Любляни з самісінькою Волині.

Наша спроба №5: без ганьби — але й знову без півфіналу

На футзальних Євро стадія 1/4 залишається «зачарованою» для збірної України

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Чемпіонат Європи з футзалу-2018. Чвертьфінал. Україна — Іспанія — 0:1 (Пола, 18 хв.)

6 лютого. Любляна (Словенія). «Арена Стокице».

Поразка від Португалії на груповому етапі поставила перед збірною України надскладне завдання. У чвертьфіналі підопічні Олександра Косенка мали «битися» з іспанцями — семиразовими чемпіонами Європи і дво-разовими чемпіонами світу. «Крутішими» за них є хіба що бразильці — п'ятиразові чемпіони світу.

Звісно, хотілося знаходити якісь приводи для оптимізму. Приміром, тішили себе тим, що на старті турніру збірна Іспанії постійно програвала у поєдинку з дебютантами-французами й заледве зуміла «відскочити» — 4:1! Натомість Азербайджан (підсиленій, як і чимало збірних, «бразильською кров’ю», і який французів якраз «взув») іспанці обіграли з мінімальним рахунком 1:0.

I «Ще не вмерла...» перед стартовим свистком наші заспівали натхненно. I підтримка на трибунах була не зігреша, ніж у суперника. I синьо-жовтий прapor із написом «Луцьк» і такими дорогими для нас рядочками «Волинь моя, краса моя, земля моя сонячна...» був на трибунах на тому самому «видному» місці...

Так, ми не змогли обіграти їх у 15-ти попередніх поєдинках (14 поразок і одна нічия), але чому ж не спробувати це зробити в 16-му?

Коліна в наших не трусилися, страху в очах не було — та й загалом вони трималися стійко. Про атаку думати переважно взагалі не доводилося, але захищалися доволі впевнено, хоча й заробили протягом стартової п’ятихвилинки аж три

командних фоли.

Проте під завісу першого тайму ми таки пропустили той триклятий гол, який виявився єдиним і визначальним у матчі. Тарас Королішин трішечки не встиг заблокувати дальній удар з лівого флангу іспанського бородана Поли. А наш воротар Євген Іваняк, який і до того, і після не раз рятував збірну, в конкретному епізоді (не бачачи добре момент удару) таки не виручив — м’яч зрадницькою дугою влетів у дальню «дев’ятку»

«Нам треба покращувати індивідуальну та командну роботу з м’ячем, а також швидкість під час прийняття рішень.»

боріт збірної України...

У другому таймі наші вимушено спробували діяти сміливіше та агресивніше. Вже на екваторі другої половини зустрічі Іваняк вперше залишив майданчик, а Петро Штурма побіг в атаку п’ятим польовим. Та наддосявчені іспанці вміло «гасили» наші наступальні пориви.

Загалом продемонстрована суперником гра може й не вражала видовищністю, але статистика безжалісна щодо «синьо-жовтих» (точніше, «синіх») — вони нас «перебили» за ударами загалом 33—12, а за ударами в площину воріт 13—3...

На п’ятому поспіль футзальному Євро збірна України завершує свої виступи у чвертьфіналі (2010, 2012, 2014, 2016, а тепер ще й 2018 роки). Якось просто-таки «зачарована стадія», яку не може здолати вже ціле покоління гравців!

До речі, у фіналі турніру

ми — дуже ймовірно — можемо побачити обох «крайдників» збірної України — Португалію та Іспанію.

ЗА ВОРОТАМИ

Олександр КОСЕНКО, головний тренер збірної України з футзалу:

«Гра виявилася дійсно напруженою. Все вирішив один гол. Ми не поступилися супернику за такими показниками, як самовіддача та боротьба. Однак, повторюється, нам треба покращувати індивідуальну та командну роботу з м’ячем, а також швидкість під час прийняття рішень. Всі ці показники треба поліпшувати. Без них важко здолати такі команди, як Португалія та Іспанія. Суперник показав, над чим нам треба працювати. Будемо покращувати ці компоненти у майбутньому. Вітаю збірну Іспанії з виходом до півфіналу».

Результати усіх чвертьфіналів футзального Євро-2018:

Сербія — Казахстан — 1:3; Словенія — Росія — 0:2; Португалія — Азербайджан — 8:1 (підсилені натурализованими бразильцями збірна прикаспійської країни мала необережність розізвіти «європейських бразильців» голом на першій хвилині); Україна — Іспанія — 0:1.

Уже сьогодні, 8 лютого, у півфіналах гримуть:

Росія — Португалія (18.50, «Футбол 1»);

Казахстан — Іспанія (21.50, «Футбол 2»).

Після завтра, 10 лютого, відбудеться фінальний поєдинок (21.30, «Футбол 2») та матч за третє місце (18.55, «Футбол 1»). ■

Подія

Ну що, розфарбуємо «білу Олімпіаду» у синьо-жовті кольори?!

Закінчення.
Початок на с. 24

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

У Нагано-1998 ми зусиллями біатлоністки Олени Петрової в індивідуальній гонці здобули перше «зимове» олімпійське «срібло».

Зі Солт-Лейк-Сіті-2002 нам довелося їхати без нагород, як згодом і з Ванкувера-2010.

А ось у Турині-2006 ми здобули дві «бронзи»: біатлоністка Лілія Єфремова у спринтерській гонці та танцювальний дует фігуристів у складі Олени Грушіної та Руслана Гончарова.

Що ж до Сочі-2014, то ті драматичні події ще надто свіжі у нашій пам’яті. Спочатку біатлоністка Віта Семеренко здобула «бронзу» в спринті (яка пізніше через допінгову дискваліфікацію росіянки Ольги Вілухіної «перетворилася» на «срібло»). Ну а 21 лютого 2014 року (у надривно-чорний для сучасної України час — оплакування щойно розстріляної Небесної Сотні) Віта Семеренко, Юлія Джима, Валія Семеренко та Олена Підгрушна здобувають «золото» в жіночій біатлонній естафеті!

Тобто другого «зимового» олімпійського «золота» ставлять 33 спортсмени у 9 видів спорту: біатлоні (11 олімпійців), фігурному катанні (4), санному спорту (6), фристайлі (3), лижних гонках (4), гірсько-лижному спорту (2), сноубордингу (1), скелетоні (1) і лижному двоборстві (1).

Це найменше представництво нашої держави на «білих Олімпіадах». Найбільшою надією, звісно, є наші біатлоністи (а якщо прямо й відверто — біатлоністки).

Найбільшою надією, звісно, є наші біатлоністи (а якщо прямо й відверто — біатлоністки). Також серед імовірних претендентів на медаль часто називають українського фристайліста Олександра Абраменка. Проте успіхів ми щиро бажаємо всім нашим олімпійцям! ■

Медалі, здобуті українськими спортсменами на Зимових Олімпійських іграх:

Рік	Місто-господар	Країна	З	С	Б	Всього	Місце
1994	Ліллехаммер	Норвегія	1	0	1	2	13
1998	Нагано	Японія	0	1	0	1	18
2002	Солт-Лейк-Сіті	США	0	0	0	0	—
2006	Турин	Італія	0	0	2	2	25
2010	Ванкувер	Канада	0	0	0	0	—
2014	Сочі	Росія	1	1	0	2	20
Всього:			2	2	3	7	

Наша «золота» біатлонна четвірка на церемонії нагородження в Сочі вигукнула: «За Майдан!»

РЕКЛАМА

Насіннєва компанія «Гран» реалізуємо посівний матеріал:

НАСІННЯ СОНЯШНИКА:
Під євро-лайнінг: Осман піс, Армагедон, Карлос 105, Карлос 115, Богдан, Римі, НС Імісан, НС Таурс.

Під граністар: Топедо, Барса, Гранд, Карап піс, Неб, Бонд, Рембо, Матадор, Дракон, Ауріс, Сонячний настрий, Солтан, Антей, НС Сумо 2017.

Класичні гібриди: Олівер піс, Дозор, Кардинал, Арканель, Ясон, Форвард, Златон, Український F1, Українське сонечко, Заграва, Апіла, Жалон, Лейла, Меркурій, Бенето, Мерідан.

Сорті: Мир, Люкс, Лакомка.

НАСІННЯ ГБРИДІВ КУКУРУДЗИ:
Вакуа піс, Яніс піс, Онікс піс, Гран 1, Гран 5, Гран 6, Гран 220, Гран 240, Гран 310, Амарок, Тесла, ВН 63, ВН 6763.

НАСІННЯ ЦУКРОВОГО БУРЯКА:
Гібрид Авторитетний, Гібрид Арій піс, Гібрид Граніс піс, (стікі до обробки гліфосатом).

ТАКОЖ В АСОРТИМЕНТІ:
ярій ріпак, ярій ячмін, льон олійний, прчиця біла, кормовий буряк, горох.

NVGRAN.COM.UA
Доставка за наш рахунок.
+38(095)051-30-20
+38(098)624-33-16
+38(044)360-15-62

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається 3-кімнатна квартира у Луцьку (50.5 кв. м, 5-поверховий цегляний будинок, вул. Рівненська, без ремонту, високі стелі, вільне планування, є підваль). Власник. Ціна договірна. Тел. 095 20 51 316 (до 21-ї год.).
- Продається 2-кімнатна квартира (смт Торчин). Є 0.03 га землі, надвірні споруди. Тел. 066 94 08 508.
- Продається у с. Микуличі Володимир-Волинського району дерев'яний будинок (45.6 кв. м, 3 кімнати) з усіма надвірними спорудами. Є хлів, літня кухня, льох, газ, вода, земельна ділянка (0.20 га), садок. Зручний доїзд. Ціна договірна. Тел.: 099 05 76 646, 067 28 01 447.
- Продається у м. Берестечко Горохівського району цегляний будинок (92.5 кв. м, 5 кімнат) з усіма надвірними спорудами. Є літня кухня, мисливський будинок, 2 хліви, 2 лъохи, газ, вода, земельна ділянка (0.15 га), садок. Зручний доїзд. Ціна договірна. Тел. 097 43 03 725.
- Терміново у с. Бережанка Горохівського району продається газифікований шальований дерев'яний будинок (35 км від Луцька). Є муріваний літня кухня (газифікована), хлів, погріб, клуня, вода, садок, 50 соток землі. Зручний доїзд. Усе приватизоване. Тел.: 050 24 69 802, 099 19 97 628.
- Продається однокімнатна квартира у Луцьку (просп. Соборності, цегляний будинок, 6 поверх, житлова площа - 39 кв. м). Тел. 099 01 41 375.
- Недорого продається у с. Мирне Горохівського району дерев'яний будинок (газифікований, пластикові вікна). Є хлів, літня кухня, лъох, криниця, 0.15 га городу. Зручний доїзд. Тел. 095 90 84 640.

- Продається цегляний будинок (68,2 кв. м, 4 кімнати) з цегляними надвірними спорудами. Є газ, електрика, центральне водопостачання, свердловина, парове опалення, 50 соток землі (с. Грибовиця Іванічівського району). Ціна 350 000 грн. Тел. 067 99 69 425.
- Терміново продається садиба в центрі смт Ратне. Є газифікований будинок, земельна ділянка, прибудинкові споруди. Ціна договірна. Власник. Тел.: 095 69 79 199, 097 82 67 418.
- Продається земельна ділянка під забудову (м. Ківерці). Тел. 099 02 78 610.
- Недорого продається земельна ділянка (0,25 га) під забудову у с. Копачівка Рожищенського району. Є усі документи. Тел. 067 74 40 542.
- Продається приватизована земельна ділянка (0.16 га) у с. Городище-1 Луцького району (3 км від Луцька). Тел.: 096 84 51 016, 050 52 41 872.
- Продається земельна ділянка (10 соток) під забудову (с. Боголюби Луцького району). Ціна договірна. Тел.: 099 73 35 387, 096 60 98 793.

АВТОРИНОК

- Куплю неробочі автомобілі «Москвич», «Волга», «Запорожець». Тел. 096 65 47 613.
- Продається автомобіль «Фiat Doblo», 2001 р. в., пасажирський, українська реєстрація, у добром стані. Тел. 099 18 99 471.
- Продається новий причіп для легкового автомобіля. Тел. 093 01 60 089.
- Куплю автомобіль після ДТП (або такий, що потребує ремонту). Тел.: 098 62 69 296, 095 86 73 826.
- Продаються автомобілі ВАЗ-21099, 2006 р. в., 1.5 бензин, чорний колір, а також ЗІЛ ММЗ-554 М, 1990 р. в. Ціна договірна. Тел.: 066 18 02 614, 097 95 62 187.
- Куплю автомобіль у будь-якому стані (на українській реєстрації, нерозмітнений, можливо після ДТП, кредитний, розкомплектований, проблемний). Тел.: 099 73 74 388, 098 91 93 799.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ
Tel. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.uaСІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА
ТЕХНІКА

- Куплю навантажувач КУН (можна запчастинами). Тел. 066 12 96 842.
- Куплю платформу на причіп ПС-4. Тел. 097 85 63 041.
- Продається зернозбиральний комбайн «Джон Дір-430» (або обмінюю на трактор МТЗ). Тел. 096 72 22 134.
- Продається зернозбиральний комбайн «Клаас Протектор», шир. жатки - 3.70, двигун - 6 циліндров перкінс, січкарня, гаражне збереження. Тел. 066 94 045.
- Продам міні-трактори (японського виробництва): «Кубота», «Янмар», «Ісекі», «Хіномото», «Мітсубісі» (від 17 до 80 к/сил). Повний пакет документів, без використання в Україні (фреза у подарунок). Можлива доставка. Тел.: 097 76 27 586, 050 56 17 800, 096 74 51 932.
- Продам: сівалки кінні та тракторні на 15, 17, 23, 26, 30 анkerів, а також сівалки з баком на міндобрино, копачки «Хуман» (на дві шмиги), «Шмутцер», картоплебіральний комбайн «Хассія». Тел.: 096 85 85 455, 098 11 67 547.
- Продається трактор Т-25 у добром стані (привезений з Польщі). Тел.: 050 28 69 222, 097 14 20 540.
- Продам: двигун Д-240, КПП, промежутку. Тел. 098 51 69 673.
- Продається трактор МТЗ-80, мала кабіна, на стартері. Тел. 097 18 23 785.
- Продається причіп 2 ПТС-4 (на кругу). Тел. 097 18 23 785.
- Продається сівалка УПС-12 (для сівби буряка, кукурудзи, сої з весняних добрив), 2009 р. в.; плуг 5-корпусний (оборотний). Тел.: 098 45 72 642, 098 04 13 805.
- Продається саморобний трактор, перекид автомобільний, електродвигун 5 кВт, 380 вольт, 900 об/хв. Тел. 097 89 27 844.
- Куплю причіп (гноерозкидач ПРТ, РОУ або аналог) у будь-якому стані, некомплектний, запчастини (рами, вісь). Тел. 095 46 04 688.
- Продається комбайн «Клаас Коломбо». Тел. 068 02 16 427.
- Куплю трактор МТЗ або Т-40 у будь-якому стані. Тел.: 050 95 30 249, 098 08 61 667.
- Продається одновісний тракторний причіп (2.5 х 1.8. Горохівський район). Тел. 098 66 15 869.
- Продаються: сівалки (зернова та бурякова), шnek, плуги (2-, 3-корпусні), культиватор, лійка (на міндобрино), борони, дискова борона, обприскувач «Сонечко». Тел. 096 94 28 410.
- Продається: трактор (2015 р. в., 1.6 D, 54 к/сил) з документами, 2-корпусний плуг з гребінкою, обприскувач на мотопомпі (90 л, шир. захвату - 4.5), дискова борона (1.3), роздатка ГАЗ-69. Тел.: 050 10 46 795, 068 72 40 220.
- Недорого продається трактор МТЗ-82, нова гума, у дуже добром стані. Тел. 096 72 22 134.
- Терміново продається трактор Т-40 у доброму робочому стані. Недорого. Тел. 066 38 05 882.
- Продається трактор ЮМЗ-6 АКЛ, велика кабіна, після капремонту. Тел. 066 38 05 887.
- Продається трактор Т-25, неперефарбований. Ціна 70 000 грн. Тел. 096 80 48 733.
- Продається нова решетна віялка. Тел. 066 71 51 662.
- Продам: зернову сівалку СЗУ-3.6, дворядну навісну картоплекопачку (білоруського виробництва), корзину зчленення на ЮМЗ, задні диски до тракторів МТЗ, ЮМЗ, Т-40, циліндри і розподільніни на «рачок», гідроциліндри 2 ПТС-4. Все у доброму стані. Тел. 095 43 85 889.
- Продається новий плуг ПЛН 2-30 до тракторів Т-25, Т-40 (Горохівський район). Тел. 067 13 51 291.
- Продам: трактори Т-25, 1990 р. в., МТЗ-82, 1994 р. в. (привезені з Польщі. Недорого), а також сівалки, саджаки, преси та інші с/г техніку. Тел.: 067 12 53 737, 099 08 34 091.

- Продається трактор Т-16 М (грейферний навантажувач). Недорого. Тел. 066 38 05 882.
- Недорого продається зернозбиральний комбайн «Джон Дір-430» (або обмінюю на трактор МТЗ). Тел. 096 72 22 134.
- Продається зернозбиральний комбайн «Клаас Протектор», шир. жатки - 3.70, двигун - 6 циліндров перкінс, січкарня, гаражне збереження. Тел. 066 94 045.
- Продам міні-трактори (японського виробництва): «Кубота», «Янмар», «Ісекі», «Хіномото», «Мітсубісі» (від 17 до 80 к/сил). Повний пакет документів, без використання в Україні (фреза у подарунок). Можлива доставка. Тел.: 097 76 27 586, 050 56 17 800, 096 74 51 932.
- Продам: сівалки кінні та тракторні на 15, 17, 23, 26, 30 анkerів, а також сівалки з баком на міндобрино, копачки «Хуман» (на дві шмиги), «Шмутцер», картоплебіральний комбайн «Хассія». Тел.: 096 85 85 455, 098 11 67 547.
- Продається трактор Т-25 у добром стані (привезений з Польщі). Тел.: 050 28 69 222, 097 14 20 540.
- Продам: двигун Д-240, КПП, промежутку. Тел. 098 51 69 673.
- Продається трактор МТЗ-80, мала кабіна, на стартері. Тел. 097 18 23 785.
- Продається причіп 2 ПТС-4 (на кругу). Тел. 097 18 23 785.
- Продається сівалка УПС-12 (для сівби буряка, кукурудзи, сої з весняних добрив), 2009 р. в.; плуг 5-корпусний (оборотний). Тел.: 098 45 72 642, 098 04 13 805.
- Продається саморобний трактор, перекид автомобільний, електродвигун 5 кВт, 380 вольт, 900 об/хв. Тел. 097 89 27 844.
- Куплю причіп (гноерозкидач ПРТ, РОУ або аналог) у будь-якому стані, некомплектний, запчастини (рами, вісь). Тел. 095 46 04 688.
- Продається комбайн «Клаас Коломбо». Тел. 068 02 16 427.
- Куплю трактор МТЗ або Т-40 у будь-якому стані. Тел.: 050 95 30 249, 098 08 61 667.
- Продається одновісний тракторний причіп (2.5 х 1.8. Горохівський район). Тел. 098 66 15 869.
- Продаються: сівалки (зернова та бурякова), шnek, плуги (2-, 3-корпусні), культиватор, лійка (на міндобрино), борони, дискова борона, обприскувач «Сонечко». Тел. 096 94 28 410.
- Продається: трактор (2015 р. в., 1.6 D, 54 к/сил) з документами, 2-корпусний плуг з гребінкою, обприскувач на мотопомпі (90 л, шир. захвату - 4.5), дискова борона (1.3), роздатка ГАЗ-69. Тел.: 050 10 46 795, 068 72 40 220.
- Недорого продається трактор МТЗ-82, нова гума, у дуже добром стані. Тел. 096 72 22 134.
- Терміново продається трактор Т-40 у доброму робочому стані. Недорого. Тел. 066 38 05 882.
- Продається трактор ЮМЗ-6 АКЛ, велика кабіна, після капремонту. Тел. 066 38 05 887.
- Продається трактор Т-25, неперефарбований. Ціна 70 000 грн. Тел. 096 80 48 733.
- Продається нова решетна віялка. Тел. 066 71 51 662.
- Продам: зернову сівалку СЗУ-3.6, дворядну навісну картоплекопачку (білоруського виробництва), корзину зчленення на ЮМЗ, задні диски до тракторів МТЗ, ЮМЗ, Т-40, циліндри і розподільніни на «рачок», гідроциліндри 2 ПТС-4. Все у доброму стані. Тел. 095 43 85 889.
- Продається новий плуг ПЛН 2-30 до тракторів Т-25, Т-40 (Горохівський район). Тел. 067 13 51 291.
- Продам: трактори Т-25, 1990 р. в., МТЗ-82, 1994 р. в. (привезені з Польщі. Недорого), а також сівалки, саджаки, преси та інші с/г техніку. Тел.: 067 12 53 737, 099 08 34 091.

● Недорого продам двокамерний холодильник «Electrolux» (висота - 2.00, ширина - 0.60 см, б/в, робочий, у доброму стані). м. Луцьк. Тел. 050 28 52 044.

● Продам мішки (з-під цукру). Тел. 050 90 40 825.

● Продам: торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насипом, у мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100, 097 34 43 386.

● Продам: дрова рубані (твірдої породи), торфобрикет, цеглу білу та червону (нову та б/в), пісок, щебінь, відсів, шифер (б/в), глину, чорнозем. Доставка. Прослуги навантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗЛІ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам: оцинкований металопрофіль (від 98 грн/кв. м), кольоворовий металопрофіль (від 102 грн/кв. м), металочерепицю (від 130 грн/кв. м), стовпники для огорожі (40 x 40 x 2, ціна 61 грн/п. м), прогони для огорожі (30 x 20 x 2, ціна 39 грн/п. м.), арматуру (діам. - 8, ціна 10 грн/п. м). Тел.: 050 90 10 508, 099 19 79 367.

● Продам пиломатеріали: балки, крокви, дошки (обрізні та необрізні), рейки монтажні та інше. Доставлю. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.

● Продам піноблоки (20x30x60, 12x30x60) та шлакоблоки. Можлива доставка. Тел.: 099 44 51 353, 067 72 82 946.

● Продався у Горохівському районі добра робоча кобила (2 роки 6 міс.). Тел. 095 86 46 069.

● Куплю коней, ВРХ. Тел. 098 25 75 859.

● Куплю корів, биків, коней, телят. Тел. 068 91 57 460.

● Продається у Луцькому районі тільки корова, телятиця (отел у березні, квітні). Тел.: 095 78 02 653, 098 10 81 628.

● Продається молода тільна корова. Терміново. Тел. 096 62 87 309.

● Куплю ВРХ (корів, биків, телят), лошат, коней (дорізи). Тел.: 050 18 64 979, 097 09 72 211.

● Куплю: ВРХ, коней, биків, дорізи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.

● Куплю теля (живою вагою). Тел. 098 28 15 167.

ПОСЛУГИ

● Здам в оренду палатку для святкування весілля. Тел.: 050 25 35 255, 097 59 02 816.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублений атестат про закінчення середньої освіти (№ свідоцтва ВС 49332337, № додатка 12 СБ 967618), виданий Волинським обласним ліцеєм з посиленою військово-фізичною підготовкою 13.06.2017 р. на ім'я Євлампієв Володимир Дмитрович, вважати недійсним.

● Загублений студентський квиток, виданий деканатом

